

KAKO SE IMAJO JEDNOTINI IZLETNIKI V STARI DOMOVINI

Nedavno smo na tem mestu obširno poročali o sijajnem sprejemu naših Jednotinih izletnikov povodom prihoda v staro domovino.

Dne 29. julija smo zopet prejeli od gl. tajnika brata Josip Zalarja kratko pismo iz Ljubljane, dvoje slik in več izrezkov iz ljubljanskega "Slovenca." Brat Zalar nam piše sledeče:

Ljubljana, 17. julija. Za enkrat Vam pošljem zopet nekaj izrezkov iz tukajšnjega dnevnika "Slovenec." Iz teh poročil boste lahko poznali potrebne točke, kaj delamo in kod hodimo. Do sedaj smo bili še vedno več ali manj oficijelno zaposleni, tako, da mi ni bilo mogoče pisati in poročati o našem potovanju.

Z glavnim programom, razun Baragove slavnosti, ki se bo vršila na Brezjah dne 26. t. m., smo gotovi. Do sedaj je bilo vse nadvse lepo in častno za nas, še bolj pa za našo dičo. Naj bi naša Jednota storila kar bi hotela, bi ne mogla doseči večjega pri-

Ljubljanski "Slovenec" poroča:

Ameriška K. S. K. Jednota pri nadškofu dr. A. B. Jegliču

Koga imajo ameriški katoliški Slovenci v večjem spominu nego nadškofa dr. A. B. Jegliča, ki jih je ob čičaškem evharističnem kongresu v Ameriki obiskal ter prepotoval in prepridigoval dobršen del njihovih naselbin. Zato ni čuda, da so se pri svojem oficijelnem obisku stare domovine želeli pokloniti sivolasemu nadpastirju. Dne 10. julija so to storili, ko so se podali v Gornji grad glavni uradniki K. S. K. Jednote: duhovni vodja Rev. John Plevnik, glavni predsednik Mr. Frank Opeka, prvi podpredsednik Mr. John Germ in glavni tajnik Mr. Joe Zalar. Poklonitveno deputacijo je, poveljstvo spremljal tudi stolni kanonik g. dr. Mih. Opeka.

Prezvišeni je obiskovavce neizrečeno ljubezljivo sprejel. Prijazno jim je razkazal vse svoje bivališče, veličastno gornjegrajsko cerkev z njenimi slikarskimi umetninami ter zgo-

Zahvalni obiski ameriške K. S. K. Jednote

Glavni uradniki K. S. K. Jednote: Rev. John Plevnik, Mr. Frank Opeka, Mr. John Germ in Mr. Joseph Zalar so se v soboto, 11. julija, poklonili knezoškofu dr. Gregoriju Rožmanu ter županu ljubljanskega mesta, dr. Dinku Pucu, da so se zahvalili za sprejemne

Četverica glavnih uradnikov, slikana v Ljubljani. Od leve na desno: Rev. John Plevnik, Josip Zalar, Frank Opeka in John Germ.

pozdrave dne 29. junija. Pri knezoškofu dr. Rožmanu je izpregovoril besedo zahvale duhovni vodja K. S. K. Jednote, Rev. John Plevnik. Prezvišeni je zadržal deputacijo pri sebi nad pol ure. Zanimal se je za vse prilike naših ljudi v Ameriki, zlasti pa za organizacijo K. S. K. Jednote, za katoliške slovenske župnije in za pouk v župnijskih šolah. Z navdušenjem je tudi govoril o priveditvi, ki bo 26. t. m. na Brezjah in pri kateri bo imel on sam pontifikalno sv. mašo, g. duhovni vodja ameriške K. S. K. Jednote, Rev. Plevnik, pa cerkveni govor. Končno je obiskovavce ljubezljivo povabil, da ga še posetijo. — G. županu dr. Pucu pa se je zahvalil za lep sprejem mesta Ljubljane glavni predsednik K. S. K. Jednote, Mr. Frank Opeka. Gospod župan stolnega mesta je izrazil gospodom v deputaciji svoje veselje, da so ga obiskali ter poudaril upanje, da bodo stiki med ameriškim Slovincem in med nami zmerom tesnejši in pristranejši. On kot župan mesta Ljubljane da bo te stike po svojih močeh vedno rad pospeševal.

Ameriški rojaki na Brezjah
Prva pot naših dragih ameriških rojakov ob prihodu v domovino je bila v stolnico, da se zahvalijo Bogu za srečno potovanje in za dobroto, ki jim jih je izkazoval v tujini. Kdor je videl, kako pobožno so molili naši rojaki iz Amerike, se je lahko prepričal, kako globoko verni so.

V ponedeljek, 13. julija, so pa pokazali svojo otroško ljubezen do naše predobre nebeske Matere. V lepem številu so prišli člani K. S. K. Jednote s svojimi sorodniki, prijatelji in znanci na naše prijazne Brezje, da pokleknejo pred oltar čudodelne podobe Matere božje. Toliko let so hrepeli, da vidijo mili obraz Marije Pomčnice na Brezjah. In sedaj so se jim izpolnile njihove dolgoletne želje. Stopil je pred oltar Matere božje zaslužni duhovni voditelj K. S. K. Jednote Rev. John Plevnik in daroval sv. mašo za izletnike ka-

kor tudi za tiste tisoče članov Jednote, ki vsled raznih ovir niso mogli na izlet v domovino in priporočil Materi božji vse prošnje naših vernih katoliških Slovincov v Ameriki. Spredaj v kapelici sta klečala predsednik K. S. K. Jednote g. Franc Opeka in glavni tajnik g. Josip Zalar, na koru je pa prepeval g. podpredsednik Germ in s-

vojem lepim tenorjem zadivil poslušalce. Na ameriške rojake je imel lep govor g. stolni kanonik dr. M. Opeka. Krasno je govoril, kako moramo z Marijino pomočjo premagati vse neštevilne nevarnosti, ki prete našemu zveličanju.

Po sv. maši je bilo za navzoče častilce Matere božje radostno presenečenje. Odkrili so jako posrečen posnetek mišne podobe. G. kanonik dr. Opeka je podobo blagoslovil ob asistenci Rev. John Plevnika, g. patra gvandijana Bonaventure Resmana in drugih patrov, ki so na Brezjah. Podoba je za svojo župno cerkev v Jolietu naročil Rev. John Plevnik in tako bodo Slovenci v Ameriki imeli res krasen posnetek Marijine podobe na Brezjah. Sliko je napravil nadarjeni akademik g. Leon Kavčič. Ko pride podoba v Ameriko, jo bodo tam še slovesno kronali, da bo tako prav v vsem enaka milostni podobi Matere božje na Brezjah.

Tako lep priročnik je bil Marijin dan Amerikancev na Brezjah, da ga niso mogli prehvaliti. Z obrazov vseh je sijala sama radost in sreča.

Pa končani pobožnosti na Brezjah so napravili naši ameriški rojaki izlet v tih romančni Boltnj in na ljubki Bled in tako spoznavali lepote teh krajev, katere je večina izletnikov šele prvič videla, kljub veliki vročini so se zvečer vsi veseli vrnili v Ljubljano. Zlasti en izletnik je ves srecen v naših krajih, to je g. Butala, oče g. župnika v Waukeganu Rev. Butala. 43 let ni videl domovine, jasno je, da se mu zdi doma nad vse lepo. Mi rojakom iz Amerike iz vsega srca privoščimo vse veselje in smo srečni, da je v njihovih srecih toliko ljubezni do domače zemlje.

Ameriška K. S. K. Jednota pri g. banu
Ljubljana, 14. julija. Danes so se glavni uradniki K. S. K. Jednote: Rev. Plevnik, Mr. Opeka, Mr. Zalar in Mr. Germ poklonili gospodu banu dr. Marušiču. Gospod glavni tajnik Zalar se je gospodu banu za-

SMRTNA KOSA

Chicago, Ill., 1. avgusta.—Rev. pater Blanko Kavčič, frančiškan iz Lemonta, ki se je nahajal zadnje dni v bolnišnici sv. Antona, je včeraj v petek zjutraj dne 31. julija ob 7. uri zaspal v Gospodu. Bolehal je na vodenici, ki ga je položila v prerani grob.

Pokojni č. gospod je bil rojen leta 1874. V mašnika je bil posvečen leta 1899. Služboval je največ kot učitelj na ljudski šoli v Novem mestu. Kaplanoval je na Vrhniki, Pazinu, na Sv. Gori pri Gorici, pri Sv. Trojici in v Novi štifti. Iz Nove Štife je leta 1921 odšel v Ameriko, kjer je bil tedaj nekaj časa upravnik in sotrudnik tiskarne "Edinost" in bil upravnik "Ave Maria." Kaplanoval je tudi v South Chicagu pri sv. Juriju in tudi pri sv. Štefanu v Chicagu ter v Cliftonu. N. J. Zadnja leta je bival v Lemontu, kjer je imel na duhovni oskrbi č. šolske sestre.

Pokopan bo na frančiškanskem pokopališču v Lemontu, Ill. R. I. P.

NAJVEČJI ZEPPELIN DOGRAJEN

Dne 8. avgusta bodo v Akronu, O., na slovesen način krstili in dvignili novi zrakoplov ameriške mornarice ZRS-4, Akron, Zeppelin sistema, ki bo največji zrakoplov na svetu. Krstila ga bo predsednikova žena Mrs. Hoover ob navzočnosti 100,000 občinstva.

Tega novega zračnega orjaka je dovršila znana Goodyear družba. Akron je dolg 785 čevljev; v prozoru meri 132 čevljev; visok je 146 čevljev in teži 120 ton. Goni ga 8 motorjev, ki proizvajajo skupaj 4480 konjskih sil. Akron bo lahko prevozil 84 milj na uro in lahko vozil brez presledka 10,580 milj.

hvalil za njegovo posebno naklonjenost ob prihodu Jednotinih članov v staro domovino; vsi oblastni organi so šli izletnikom kar najbolj na roke. — Gospod ban je dejal, da ga zelo veseli, da more pozdraviti pri šabi glavne zastopnike K. S. K. Jednote, o kateri se je sploh zelo laskavo izrazil, poudarjajoč med drugim, da je bila K. S. K. Jednota v Ameriki prva, ki se je zavzela za ideale Jugoslavije. Gospod ban sam da ni pozabil, kako je bil kot jugoslovanski odbornik v Ameriki prijazno sprejet od glavnih uradnikov K. S. K. Jednote ter nešteti njihovih članov. Gospod ban je končal z željo, da bi mogel še enkrat v Ameriki pozdraviti svoje prijatelje, naker so ga predstavljali Jednote prijazno povabili na svetovno razstavo v Chicagu leta 1933. — Za gospodom banom je obiskala deputacija tudi gospoda podbana dr. Pirkmajerja. Pozdravil ga je prvi podpredsednik John Germ, naker je g. podban odgovoril, da ga veseli, da so bili vsi ameriški rojaki v domovini lepo sprejeti. Bog daj, da bi bili naši stiki z njimi čimdalje pristranejši!

CLEVELANDSKE NOVICE

—Gradba nove cerkve sv. Vida se bliža koncu kar se tiče zunanosti; vse je že gotovo tako, da se novi krasni hram božji kaže v svoji veličasti z obema zvonikoma. Včeraj, dne 3. avgusta so postavili na vsak zvonik velik, pozlačen križ in pokrili streho zvonikov. Iz pisarne našega uredništva imamo na streho cerkve in zvonika lep razgled, ker se nahaja cerkev samo en blok oddaljeno. Zdaj se bo pričelo z delom v notranjščini cerkve. Če pojde vse po areči, bo naša nova slovenska katedrala blagoslovljena že letos na Zahvalni dan.

—Na nedeljskem pikniku Združenih društev fare sv. Vida, vršecem se na špelkovi farmi, je bil zaključen kontest prodaje tiketov za dobitke v prid cerkve. V tej tekmi je dobil prvo nagrado (prosto vožnjo iz Amerike v Ljubljano in nazaj) Rev. Matija Jager, kaplan pri fari sv. Vida; drugo nagrado, krasen radio aparat, je dobila Mrs. Frances Oražem; tretja nagrada je bila pa določena Mrs. Pureber, materi šestih otrok; navedenka je potegnila iz vreče srečno številko za tikeet za vožnjo v staro domovino. Imena prejemnikov drugih nagrad priobčimo prihodnjič.

—Smrtna kosa: Dne 31. julija je umrla v mestni bolnišnici Mary Hribar, 718 E. 167th St. Ranjka je bila doma iz vasi Podšumberk, fara Sela. V Ameriko je prišla pred 20. leti. Tu zapuša soproga, dve hčerki, Karolino in Albino, ter brata Franka, v Evropi pa brata Ivana. Njeno dekleško ime je bilo Mandel. Ranjka je bila članica društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ in društva Marije Vnebovzete št. 103 JSKJ in članica Altarnega društva. — Dne 26. julija je preminul v San Antonio, Tex., John Pekol, star 26 let, ki se je nahajal tam zadnje tri mesece, iskajoč zdravja. Ranjki je bil rojen v Clevelandu in je bil član društva W. O. W. Truplo je bilo poslano v Cleveland, kamor dospel v sredo okoli pol dne. Ranjki zapuša tukaj očeta, enega brata, dve sestri in tri strice. — Umrl je Louis Modic, star 39 let. Doma je bil iz vasi Topol pri Blokah. V Clevelandu se je nahajal 22 let in je bil član društva Slovan št. 3 SDZ. Tu zapuša soprogo, štiri hčere, tri sinove in dva brata, Johna v Montani in Franka v Toledo, O.

— Po dolgi boleznii je umrla dne 30. julija Mrs. Ursula Drobnik, rojena Arhar, stanujoča na 1051 E. 72d St. Doma je bila iz St. Ruperta na Dolenjskem in je prišla v Ameriko pred 28. leti. Stara je bila 50 let. Zapuša soproga Antona, dve hčeri, Mrs. Mary Grauel in Mrs. Wilma Reiss, ter dva sina, Frank in Leo Zupančič. V Evropi zapuša dva brata, Rudolfa in Johna, dočim preostaja v Clevelandu en brat, Joseph. — Umrl je Frank Mramor, star 48 let, doma iz vasi Andrejčje pri Blokah. V Clevelandu je bival 31 let. Tu zapuša soprogo, eno hčer in enega sina. Naj v miru počiva!

—Blizu Covington, Ky., je dne 31. julija voda Lick potoka zanesla mali čoln v reko Ohio. V čolnu sta se nahajali dve ženi in troje otrok; vsi so utonili. —Naš slovenski zdravnik dr. Anton Škur se je preselil na 496 E. 185th St. To je, samo stanovanje; urad ima pa tam kot prej.

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDELEK!

SLOVENKI ZMAGALI

Sheboygan, Wis.—Tukajšnji list The Sheboygan Press je zadnjih par tednov vodil popularni kontest za "Miss Sheboygan." Tekmovalo je 36 deklet, med njimi tudi dve Slovenki, Miss Mary Juntz in Miss Anna Falle. Za kontest se je zanimalo celo mesto in oddanih je bilo nad osemnajst milijonov glasov. Nestrpno smo čakali konca kontesta, posebno, ker nas je skrbelo, kako se bodo naša dekleta obnesla. Ker pa imate obe veliko prijateljev med Slovinci, kakor tudi med Amerikanci, ki so jima pomagali nabirati glasove, ste bili vedno prvi na kampanjski listi. V soboto večer se je po radiu naznanil zaključek kontesta in tako smo zvedeli, da je zmagała in ime "Miss Sheboygan" dobila naša rojakinja, Miss Marie Juntz. Za njo je bilo oddanih 4,916,000 glasov. Dobila bo poleg naslova "Miss Sheboygan" prosto vožnjo s skupino, ki odputuje na Bermudo otoke, ter vse stroške, zvezane s tem potovanjem, plačane; poleg tega bo pa še imela priliko kompetirati za "Miss Wisconsin." — Miss Anna Falle je dobila drugo mesto z 1,945,000 glasovi. Tudi ona dobi prosto vožnjo v Bermudo. Poleg teh je bilo oddanih še več drugih nagrad. Veseli smo, da ste naši dekleti odnesli prvi dve ter jima pristrčno čestitamo. — Three cheers for the Sheboygan Slovenian girls!

Marie Prislund.

POGUMNA LETALCA

Po dvadnevni neprestani vožnji (49 ur in 17 minut) sta dne 30. julija ameriška letalca Russell Boardman in John Polando z aeroplanom Cape Cod srečno dospela v Carigrad na Turško. Preletela sta rzdaljo iz New Yorka preko Atlantika do cilja, ki znaša 5000 milj.

—Minuli teden je clevelandski dnevnik "Press" v dobrodelne namene v novem stadijonu priredil šest opernih predstav, katerih se je udeležilo 88,708 oseb; to je najvišje število udeležbe opernih predstav v svetovni zgodovini.

—Dne 31. julija je bila na žitni borzi v Chicagu cena koruze višja nego pšenice. Bušelji koruze se je prodajalo po 72c, pšenice pa po 50c. Pšenica že ni bila 80 let tako počni kot je danes.

—Znani čičaški vodja butlegerjev in gangežev Al (Scarface) Capone pride pred zvezno poroto dne 8. septembra vsled butlegerije in neplačevanja dohodninskega davka.

—V provinci Kwangsi na Kitajskem so začeli zopet razgrajati komunisti; tekem enega tedna so umorili 18,000 oseb in zažgali številno hiš tamošnjim prebivalcem.

—Blizu Covington, Ky., je dne 31. julija voda Lick potoka zanesla mali čoln v reko Ohio. V čolnu sta se nahajali dve ženi in troje otrok; vsi so utonili.

—Naš slovenski zdravnik dr. Anton Škur se je preselil na 496 E. 185th St. To je, samo stanovanje; urad ima pa tam kot prej.

Deputacija pri nadškofu Jegliču: Od leve na desno: Rev. J. Plevnik, Frank Opeka, nadškof Jeglič (v sredi), John Germ in Josip Zalar.

znanja in trumfala, kakor ga je napravila s svojim prvim izletom v domovino.

Kamorkoli smo šli, bili smo sprejeti nadvse prijazno, ali bolj rečeno po kraljevsko. Vse nam je naklonjeno. Vse nas pozdravlja. Narod nas je vesel. Nasprotno pa smo tudi mi veseli in zadovoljni, ko vidimo kako visoko se čišla naša mogočna Jednota.

Veliko lepega imam poročati, kar bom prihranil za pozneje, ker sedaj nimam časa.

Blagovolite iz tukajšnih poslanih poročil porabiti vse kar največ mogoče, da bo cenjeno članstvo znalo, kaj delamo, kje smo bili in kaj smo dosegli.

V imenu svojem, kakor tudi v imenu ostalih članov gl. izletniškega odbora ter v imenu vseh izletnikov, pošiljam članom glavnega odbora, kakor tudi vsemu članstvu najlepše pozdrave.

Posebne pozdrave pošiljamo sestri podpredsednici Mrs. Mary Hochevar! Ziveli!

Josip Zalar,
gl. tajnik.

NAKLANILO

Društvo v Minnesoti naznanja, da se bo vršilo zborovanje Zveza društev K. S. K. Jednote na Gilbertu v nedeljo, dne 23. avgusta ob dveh popoldne.

Prošena so vsa društva, da pošljejo svoje zastopnike in zastopnice na to zborovanje. Dalje prosim, da vsako društvo plača svoj prispevek za to Zvezo. Ker bo to zborovanje zelo važno, je potrebno, da so vsa društva zastopana. Ravno tako so prošeni vsi odborniki Zveze, da se vsi udeležijo označenega zborovanja. K sklepu/prosim še ona ostala krajevna društva, ki še niso pri naši Zvezi, da pristopijo.

John J. Sterle, tajnik Zveze.

Društvo Jezus Dobri Pastir, št. 32, Eumclaw, Wash.

Na naši zadnji mesečni seji 19. julija ni bila udeležba dovoljna; jaz ne morem razumeti, kaj je vzrok temu, da se člani tako radi sej ogibajo, oziroma, da prihajajo v tako malem številu. To ni nikakor pravilno in bratovsko. Enkrat na mesec je vendar lepo, da se snidemo pri seji društveni bratje ter se srečamo. Prosim vas torej, da v prihodnje ne opustite mesečne seje, ker je vedno kaj novega na dnevnem redu.

Poročati imam neprijetno novice, ki se je pripetila dne 14. julija v bližnji vasi Cumberland, Wash. Ta dan so se otroci igrali s puško in je pri tej priliki 12-letni George Sinkovec po nesreči ubil svojega štiri-letnega brata Harolda. Zadel ga je tako nesrečno, da je 27 ur kasneje umrl v težkih mukah. Družina Sinkovec nima nobene puške pri hiši; isto je prinesel neki sosedov sin ter jo položil pred Sinkovecovo hišo, kar je povzročilo katastrofo.

Pač žalosten slučaj otroške neprevidnosti in usode za tako mlado življenje! Osobito žalostno za njegove starše, brate in sestre. Na lastne oči sem jih videl, kako so bili potrti.

Nesrečnega Harolda, ki je bil prvi član mladinskega oddelka našega društva in tudi prvi mrlič tega oddelka, smo pokopali dne 18. julija v Krain, Wash. Pogreb je bil ganljiv, a tudi krasen ob veliki udeležbi članstva in drugega občinstva od blizu in daleč. Pevski zbor mu je zapel par žalostink v zadnji pozdrav in slovo.

Za prerano umrlim žalujejo starši Joe in Mary Sinkovec, trije bratje, štiri sestre in dve polsestre, vsi člani našega društva.

V imenu društva izrekam tem potomi hudo prizadetim iskreno sožalje. Naj jih tolaži Bog v tej hudi nesreči. Naj bodo uverjeni, da se nahaja njih Haroldček sedaj med kriptalci v nebesih, kjer prosí Boga zanje in za nas, da bi se enkrat vsi skupaj zopet sešli tamkaj nad zvezdami.

John Polajnar, tajnik.

Društvo Marije Device, št. 50, Pittsburg, Pa.

Vljudno prosim članstvo našega društva, da se kolikor mogoče številno udeležite prihodnje redne seje dne 9. avgusta, ker na tej seji se bo moralo nekaj ukreniti za članstvo, ki so brez dela in jim ni mogoče plačevati mesečnih asesmentov. Še meseca maja je bilo sklenjeno, da se vsakega, ki na seji prosi in je dokazano, da nima nobenega zaslužka ter sredstev za plačilo, počaka šest mesecev. Ker je pa dosti članov, katerim je ta rok že potekel, bo treba nekaj ukreniti, toda tako zelo važne zadeve ne more sam odbor rešiti.

Dalje prosim vse prizadete člana, ki so zaostali z asesmentom, da pridete za gotovo na to sejo, kjer boste lahko slišali kaj se bo o tem ukrenilo, kajti

tajnik se bo moral dotakati tega sklopa in ne bo odgovoren za morebitne posledice.

Prosim tudi člana, kateri dobiti plačani spomin zaradi plačevanja asesmenta, da se točno držite datuma, označenega na listu, kajti dan pozanje se mora poslati mesečno poročilo na Jednoto; če pride pri tem do suspendacije, ni to tajnikove krivda. Vedite, da je to najbolj težko tajniku, če mora katera oseba označiti suspendacijo; sicer pa mora tudi to neljubo delo izvršiti, ker je treba pravila vpoštevati.

Tudi opominjam na kampa-njo mladinskega oddelka. V zadnji kampanji je naše društvo prišlo na četrto mesto ali stopinjo, oziroma je prejelo četrto nagrado; torej upam, da tudi zdaj ne bomo držali rok križem baš pred povratkom štirih glavnih uradnikov iz stare domovine in pod vodstvom naše vrle začasne predsednice sestre Mary Hochevar, ki je razpisala še posebne nagrade iz svojega lastnega žepa. Torej izkažite se hvaležne ter skušajmo dobiti kolikor največ mogoče novega članstva v obo oddelka.

S sobratskim pozdravom, Math Pavlakovich, tajnik.

Naznanilo članom društva sv. Jožefa, št. 53, Waukegan, Ill.

Na prihodnji mesečni seji, katera se vrši v nedeljo, 9. avgusta t. l. imamo na dnevnem redu jako važno točko, glede centralnega bolniškega oddelka. Vsa člana naj se zanima za to, da pride in izrazi svoje mnenje o tem oddelku. Naj ne bo enega, kateri bi zamudil to važno sejo, ker bo debata glede centralizacije velikega pomena za društvo. Pridite točno; seja se prične ob 9:30 zjutraj.

S sobratskim pozdravom, Joseph Zorc, tajnik.

Iz urada predsednice društva Marije Sedem Zlobiti, št. 81, Pittsburg, Pa.

Naše društvo priredi na večer dne 12. septembra veliko veselico s plesom, katere čisti dobiček je namenjen v korist društvene blagajne. Zabava se bo vršila v Slovenskem Domu na 57. cesti in pri tej priliki se bo vršila obenem tekma za prvenstvo med našimi lepticami v Pittsburgu in okolici ali takozvani "Beauty Contest." Tega kontesta se bodo lahko udeležila vsa naša dekleta živeča v pittsburgskem okrožju in za prve tri bodo določene primerne nagrade. Slika najlepše deklice bo priobčena v lokalnih listih in v Glasilu KSKJ.

Slične prireditve še nismo imeli, odkar obstoji slovenska kolonija v Pittsburgu. Tudi v sosednih naselbinah še niso imeli enake tekme, radž tega, in pa z ozirom na dejstvo, da je med našimi vrstami veliko lepih in dražestnih deklet, ki se po vsej pravici lahko merijo s dekletami drugih narodnosti, pričakujemo velike udeležbe. Zabava obeta obrniti nase tudi veliko pozornost in zanimanje od strani moških članov KSKJ ter njih prijateljev, torej pričakujemo tudi od njih strani velike udeležbe. Podrobnosti glede tega nenavadnega kontesta bodo pravočasno objavljene v našem Glasilu. Za sedaj naj bo omenjeno samo toliko, da bo gostom v vsakem oziru vsestranski postreženo, in da bo z razvedrilom, katerega jim bo naše društvo nudilo na omenjeni večer, vsak posameznik zadovoljen.

Kot že omenjeno, prirejamo to zabavo iz namena, da nekoliko pomoremo naši blagajni. Cenjenim članicam, ki se redno udeležujejo društvenih sej, je znano, da se naša rezerva vedno bolj znižuje. Redno vsak mesec je treba zakladati za članice, ki so valgi sedajne depresije prizadete ter ne morejo plačevati svojih mesečnih pri-

datkov. Naše društvo ne bo več zakladalo in to želim tudi jaz za tem mestu poudariti. Katera želi, da se nje zalogi asessment, se mora hrespegojno plačevati društvenemu sklepu ter priti na sejo, kjer lahko predloži svojo prošnjo. Tako je društvo sklenilo in tega se bo odbor držal.

Tudi mi je dolžnost, da omenim par besed glede pridobivanja novih članic v odrasli in mladinski oddelki. Imamo pri nas članice, ki nikakor ne morejo razumeti prednosti, ki jih naša Jednota nudi za člane in članice v mladinskem oddelku, in radi tega se v tem oziru rajši poslužujejo drugih zavarovalnih družb. Nimam nič proti zavarovalnim kompanijam, rečem pa, da za 15 centov mesečno naša Jednota nudi večjo protekcijo, kot zavarovalne družbe. Mesečni asesment za mladinski oddelki je tako nizek, da bi morala vsaka mati imeti svoje otroke zavarovane pri naši KSKJ.

Ravno tako sem že večkrat čula, da se je ta ali ona slovenska žena zelo laskavo izrazila glede ugodnosti, ki jih nudijo odraslim ženskam takozvane life insurance kompanije. Te kompanije vam dajo samo to, za kar ste plačale. Pomnite morate, da vam te družbe ne plačajo nobene odškodnine za razne operacije, ne plačujejo nobenih bolniških podpor in tudi ne vzdržujejo nobenih onemoglih skladov, iz katerega bi se plačevalo za vse mesečne asesmente. Če bi nekatere naše članice imele nekoliko več vpogleda v Jednotina pravila, bi tudi z večjo vnamo delovale za pridobivanje novih članic. Baš v sedanjem času so podporne organizacije bolj koristne za naše rojake in rojakinje, kot pa kake druge zavarovalne družbe. Ako čitate naša podporni glasila, boste lahko razvidile, koliko denarja se vsaki mesec porabi za člane in članice, ki vsled sedanje krize niso v stanu plačevati svojih mesečnih doneskov. Ves ta denar prihaja iz naših onemoglih skladov, in kaj bi bilo, če bi Jednota teh skladov ne imela. Marsikaka družina bi bila prepuščena usodi sedanjih razmer in pomanjkanje ter beđa bi se pojavila v marsikaki slovenski hiši. Radi tega še enkrat apeliram na vse naše članice, da se kolikor mogoče bolj potrudijo ter pridobijo tuintam tudi kako novo članico. Več nas bo, tem lažje bomo izpolnjevali dolžnosti, ki jih nam nalagajo jednotina pravila in jih zahtevajo od nas principi, na katerih temelji naša organizacija.

S sestarskim pozdravom, Agnes Goršek, predsednica.

Društvo sv. Jožefa, št. 148, Bridgeport, Conn. Vabilo na piknik

Dragi naši člani in članice: O našem velikem letošnjem pikniku se je že pisalo, toda dneva ni bilo označenega, kdaj se ima ta piknik vršiti. Torej vam danes naznanjamo datum te prireditve. Naš društveni piknik se vrši drugo nedeljo v mesecu, dne 9. avgusta popoldne na starem, že znanem mestu, Vancovoj farmi.

Na ta piknik vabimo v prvi vrsti vse naše društvenike in društvenice, tako tudi vse ostale bline in naše sosede, da bi se piknika udeležili v velikem številu. Nič ne bo to dan doma! Res so bolj slabi časi, toda malo družabne zabave in veselja v zeleni naravi ne bo nikomur škodilo. Čisti prebitek piknika je določen za društveno blagajno za bolniško pod-

pora. Prosim vas, da se vršite in da se redno udeležite vsakega piknika, ki se vršuje vsak dan na naš piknik!

Za ta piknik se bo dolgo pripravljamo, da bi vam cenjenim gostom ter udeležencem dobro postregli. Posebno naše vrle kuharice imajo še sedaj dosti posla s predpripravi za najboljše jedila. Na našem pikniku je bilo še vedno veselo, tako bo tudi dne 9. avgusta. Vsa-kemu bo gotovo žal, ki se iste-ga ne bo udeležil kot se je to že zgodilo.

Bus bo pričel voziti na piknik-prostor ob 1. uri popoldne z vogala Pine St. in Bostwick Ave., vsake pol ure; vozina na busu bo samo 15 centov, za majhne-otroke nič, za malo več-je pa samo 5 centov. Vstopni-na na piknik za kazen samo 25 centov.

Tudi naši kelnarji se pripravljajo za dobro podvorbo s hladnimi dobri pičivjani; tudi "kalifornijčana" ne bo manjkalo. Torej vsi na plan venkaj na zeleno trato na naš piknik, kjer bo dosti svežega zraka, katerega si vsakdo želi za okrepčanje.

Ponovno vabimo naše rojake iz bližine (sosede) iz raznih mest, da bi se tega piknika udeležili polnoštevilno.

Članstvu našega društva se naznanja sklep seje, da bo kazen 50 centov za vse one društvenike in društvenice, ki se tega piknika ne bodo udeležili; ta denar gre v društveno blagajno. Boljše je torej iti na piknik, kakor pa kazen plačati.

Vsi oni, ki bodo šli delat na piknikov prostor že v soboto, naj čakajo ob devetih popoldne na vogalu Spruce in Burd St. pri Kavasovi trgovini. Vsi oni, ki pojdejo delat na piknik v nedeljo, naj počakajo ob 9. uri popoldne pred Hrvatovo lekarno, oziroma takoj po prvi maši.

Torej vas z veseljem pričakujem na pikniku. Dobro došli!

Priljubljeni odbor.

Članom društva sv. Martina, št. 178, Chicago, Ill. Špoštovane mi sestre: Naznanjam vam, da se bo naša redna mesečna seja (miting) vršila v petek, dne 7. avgusta namesto v nedeljo, kakor po navadi, točno ob 7:30 zvečer; ta sprememba je narejena zaradi romanja v Lemont k Mariji Pomagaj.

Dobro se še spominjate, dragi mi sestre lepe naše domače navade, katero smo že v svojih mladih letih obljubile naši ljubeznivi materi Mariji, ter smo se jih že takrat rade priporočale v varstvo kot otroci. Obljubile smo ji, da se njeni materinski ljubezni nikoli ne bomo izneverile, dokler bo še iskrica življenja v naših arcih in da bomo živele po božjih zapovedih in zapovedih sv. vere.

Prepričana sem, da se boste tudi letos kot vsako leto v obilnem številu odzvale tej redki slavnosti ali romanju v Lemont, Ill. Morda bo to romanje tudi zadnje za marsikatero izmed nas; saj vemo, da je posvetno življenje le začasno, življenje na drugem svetu pa večno. Nič ne naj se ne izgovarja, da ima za življenje in pokoro še dosti časa.

Ponovno vas prosim in vabim vse, da se tega romanja korporativno udeležimo. Na raspolog bomo imele truck, ako se nas priglasijo zadostno število do sobote, 8. avgusta do 6. ure zvečer. Ta truck bo pripravljen za vsa društva: sv. Ivana Krstitelja, sv. Ane, sv. Martina in za Prekmurako pevsko društvo Jezero. Voznja na trucku za tja in nazaj bo stala 75 centov, za otroke po starosti. Zapomnite si dobro, da trucka se ne bo najelo drugače, če se jih zadosti zanj ne priglasijo do sobote večera.

Društvo sv. Ane, št. 170, Chicago, Ill.

Članom društva sv. Martina, št. 178, Chicago, Ill., se naznanja, da zaradi romanja na ameriške Brezje v Lemont, se vrši naša prihodnja seja v ponedeljek zvečer, dne 10. avgusta, ob 8. uri v navadnih prostorih.

Josep Farkas, tajnik.

Iz urada društva sv. Alojzija, št. 223, Kirkland Lake, Ont. Naznanilo in opozorilo

Naznanjam vsemu članstvu našega društva, da se bodo vršile društvene seje za naprej na domu tajnika na 47 Main St. Dalje opozarjam vse člane, naj bodo v bodoče bolj točni s plačevanjem asesmenta, ker sicer bomo primorani izvršiti tudi v praksi naše grožnje in naše sklepe, katere smo izrazili in določili že na več sejah, a žal brez uspeha. Zakaj to? Vprašam vas dragi mi sobratje. Zakaj taka malomarnost in mlahnost? Pomnite kaj govori prava, da kdor ne plača svoje-ga asesmenta, se "ipso facto" ali sam suspendira, torej ne bo mogel potem dobiti morda tajnika ali koga drugega za morebitne posledice. Naše društvo je po številu članstva največje Jednotino društvo v Kanadi, torej se zavzemimo, da bomo tudi najbolj točni, da bomo za zgleđ drugim in v ponos Jednote. Bodimo disciplinirani, vzajemni in narodno zavedni. Da dobimo varo v bodočnost!

Apeliram tudi na naše oženjene člane, da vpišete čimprej svoje boljše polovice ali žene v našo Jednoto, ki nudi razne ugodnosti svojim zvestim sinovom, posebno pa še svojim vrlim hčerami. Pozivam naše agilno ženstvo, da pridno pristopa v naše društvo in Jednoto; posebno zdaj se vam nudi ugodna prilika, ko je za poveljnika naše velike vojske armade ženaka, na kar ste lahko ponosne ve in tudi mi. Delujmo z roko v roki za procvit in

uspeh društva in Jednote, da bo naša sodnija sodna predsednica lahko s mirno vestjo in s ponosom v srcu stopila pred sestrski glavni predsednik in njegovo izročilo lepo število novopristopnih članic, pičic, ki so prišlele iz sosedne Kanade pod varna krila naše skrbne matere Jednote. Torej na delo in uspeh nam je zagotovljen!

S sobratskim pozdravom, Mati Spahar, predsednik.

Društvo Kristina Kralja, št. 226, Cleveland, O. Vabilo na sejo

V sredo, dne 5. avgusta se vrši zelo važna seja našega društva. Vsi člani ste prošeni, da se iste gotovo udeležite. Torej ne pozabite te seje!

S pozdravom, Tajnik.

Naznanilo

Iz urada društva sv. Srce Jezusovo, št. 243, Barberton, O., se poroča, da bo navadna mesečna seja v četrtek ob 7. uri zvečer, 6. avgusta v Clubhouse ter se prosí vse člane in članice istege, da se te seje polnoštevilno udeležijo, da se zamoremo tako pogovoriti o napredku društva. Do sedaj je društvo lepo napredovalo ter upamo iti lepo mirno naprej. Sprejemajo se v naše društvo možki, ženske, mladeniči in dekleta, pod istimi pogoji kot v vsako drugo društvo, spadajoče v našo Jednoto, ter imajo bolniško in poškodninsko podporo kot drugi. Imamo tudi še lep otroški naraščaj, kamor se sprejemajo otroci od prvega dne starosti. Tako smo v kratkem sprejeli novorojenčka sina našega predsednika James Anthony Gradišhar, ter sina naše sestre Caserman. Ker je naše društvo slovensko in angleško poslujoče, bomo vprašali: "Who shall be next?"

Torej, da se vidimo v četrtek!

Agnes Horwath, tajnica.

Naznanilo

Članom društva sv. Martina, št. 178, Chicago, Ill., se naznanja, da zaradi romanja na ameriške Brezje v Lemont, se vrši naša prihodnja seja v ponedeljek zvečer, dne 10. avgusta, ob 8. uri v navadnih prostorih.

Josep Farkas, tajnik.

Društvo sv. Mihaela, št. 244, Creighton Mine, Ontario

Vsemu cenjenemu članstvu in čitateljem Glasila sporočam, da smo v naši naselbini Creighton Mine ustanovili novo društvo sv. Mihaela s 23 člani; upam, da bo to društvo dobro uspevalo.

Ustanovna ali prva seja se je vršila dne 19. julija, katere se je udeležilo vseh 23 članov. Na tej seji smo izvolili društveni odbor in sklenili, da se vrši seja vsako drugo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne, kar prosim naše cenjeno članstvo, da se boste seje udeleževali vedno v tako velikem številu.

Dalje vam priporočam, da čitate Glasilo K. S. K. Jednote in malo agitirate za nove člane; ako nas bo več, večjo moč bomo imeli; saj vem, da ste že slišali sledečo pripovedko: Nekli oče je imel več sinov, ki so bili needini, oziroma so hoteli vsak po svoje živeti. Oče je dal vsakemu eno paličico, katero je vsak lahko zlomil; potem je pa vse paličice skupaj v eno butaro zvezal, pa iste vsi sinovi niso mogli zlomiti. Ravno tako je pri društvu. Vsi prispevajmo v eno blagajno, pa bo gotovo tudi ona vedno dovolj močna, da nam bo lahko pomagala v slučaju nesreče ali nezgode. Vsakdo naj dobro pomisli, da smo v Kanadi, kjer nimamo svojih pravih domov, niti svojih staršev in nikogar, ki bi nam v slučaju nesreče nudil kako pomoč, kakor nam je nudi edino le naša mati Jednota. Veliko nas je Slovencev v Kanadi, ki delamo večinoma v rudnikih, kjer nas lahko vsak čas nesreča zadene, da se pohabimo tako, da nismo več delazmožni. Znano je vam, da kompanija pohabljenecm vrže samo nekaj dolarjev, potem ga po odsluvi za vedno. V jahah (rovih) se dobi delo samo z zdravimi udi, drugega dela imamo pa v Ontario bolj malo. To-

rej bratje združujmo moč v Jednoti.

Dalje naznanjam, da nas je sedaj v tej naselbini bolj malo Slovencev, zato nam je pa zelo dolg čas; odkar je kompanija odpustila toliko delavcev, ni tukaj več tako živahno, vsi se držimo večinoma doma in tako premajljamo o boljših časih. Zdaj se tukaj dela samo pet dni na teden. Kvita nič ne vzame, v majno pa tudi nikogar, tako, da je tudi nas zadelo depresija. No, pa vendar, da je vsaj tako kakor je, boljše nekaj nego pa nič.

Pred sklepom tega mojega prvega dopisa ali naznanila v listu navajam še imena članstva našega društva kakor sledi:

Balant Josip, Baraga Frank, Bukovec Louis, Brezar Louis, Debelak Louis, Kramar Frank, Kresal Frank, Kosmrl Louis, Kosmrl Karol, Lovsin Josip, Lovsin Edward, Lesjak Vencel, Mikulic Frank, Pintar Frank, Ponikvar Jernej, Praznik Jakob, Smoltz Rudolph, Strbenk Ciril, Tanko Frank, Zupančič John, Zupančič Ignac, Zamej Math, Zakrajšek Joe.

Vsem, ki nas morda poznajo po imenih še iz starega kraja, tako tudi vsemu članstvu v Kanadi in Ameriki pošiljam v imenu našega najmlajšega Jednotinskega društva iskrene sobratske pozdrave.

Frank Pintar, tajnik. Box 244.

Naše čestitke!

Ko smo izvedele izid popularnega kontesta, katerega je vodil naš domači list "Sheboygan Press," da sta zmagali na prvem in drugem mestu članici našega društva, smo bile te zmage vse jako vesele. Prvo nagrado je dobila sestra Miss Mary Juntz, drugo pa sestra Miss Anna Falle.

Radi tega izražam tem potomi v imenu društvenega odbora ter imenu vseh naših članic obema iskrene čestitke. Obema želim srečno potovanje na bermudske otoke, mnogo zabave in srečen povratek v našo sredino. Z zanimanjem bomo čitale v Our Page kako poročilo, kako so se jima letošnje počitnice na označenih otokih dopadle.

Mary Godez, predsednica.

Letno romanje na Ameriške Brezje

Chicago, Ill. — Kakor vsako leto, tako se tudi letos prekmurski rojaki pri fari sv. Stefana skrbno pripravljamo na svoje letno romanje k Mariji Pomagaj v Lemont, Ill., katero se vrši drugo nedeljo meseca avgusta. Vsako leto smo se na ta dan v lepem številu zbirali na prijaznem griču, da smo skupno počastili svojo nebeško Mater.

Kako lepo je vsakokrat donela slovenska Marijina pesem pred Njenim prestolom; da, lep dan je to bil vsako leto za nas romanje!

Kaj pa letos, dragi rojaki? Bliza se 9. avgusta, našega skupnega romanja. Ali bi ne bilo lepo in razveseljivo, ako bi poskusili to leto poromati v večjem številu, kot kedaj popred? Če smo bili pomoči kedaj potrebni, smo je gotovo potrebni v teh časih stisk in težav; kaj je torej bolj primerno, kakor da ta dan pohitimo vsi brez izjeme na romarsko pot in pred oltarjem nebeške Matere skupno zaprosimo: Marija, pomagaj nam!

Zaupno se naj zopet oglasi iz naših gri prelepi Marijini slavospevi v romarski cerkvi na naših ameriških Brezjah.

Kaj ne, kdor le more, se nam bo pridružil, da tako javno pokazemo: še smo vredni sinovi in hčere svojih staršev, če se imenujemo Marijin narod tudi v tej naši novi domovini; nismo pozabili na naše najdražje, kar smo prinesli iz stare domovine, (Dalje na 3. strani).

ne naše verako prepričanje in otroško ljubezen do nebeške Kraljice.

Da je pa to tudi gotovo res, pa pokažimo v polni meri na dan našega romanja 9. avgusta.

Naj bo torej ta dan za nas dan veselja, dan prošnje in dan zahvale, kateri nam bo gotovo zopet ostal dolgo v lepem spominu.

Pozdrav vsem in na veselo svidenje!

Joseph Farkas, tajnik dr. št. 178 KSKJ

DOPISI

BARAGOVA PROSLAVA SE VRŠI NA EAGLE HARBOR, MICH., V NEDELJO, 9. AVG.

Calumet, Mich.—Gotovo je še živo v spominu vsem onim, ki so se udeležili proslave 100-letnice Baragovega prihoda v Ameriko, ki se je vršila lansko leto, 9. in 10. avgusta v Marquette, Calumetu in Eagle Harbor, Mich. Vsi, ki so se udeležili teh slavnosti, so bili globoko ganjeni in so šli domov z zavestjo, da je bil s tem storjen prvi večji korak, da se proglasi našega velikega škofa, kateri je med ljudstvom že itak pripoznan kot svetnik, blaženim.

Po navadi ljudstvo hitro pozabi take proslave in le oni, ki so bili v ožji stiki z delom in pripravami za to, se spominjajo včasih na take prireditve. Ker pa je bila lanska proslava kot prvi začetek akcije za povzdigo škofa Barage na altar, je odbor, kateri je imel calumetsko proslavo v rokah, sklenil, da se od sedaj naprej priredi vsako leto poslavo v spomin velikega Barage in sicer se naj te proslave vrše na Eagle Harbor, pri cerkvi, katero je on sam pomagal postaviti in kamor je tako rad zahajal na svojih misijenskih pohodih.

Kakor omenjeno, calumetski odbor je po končani lanskii slavnosti sklenil iz vzroka, da se Baragovo ime obdrži neprestano v spominu naroda in da se proslava 100-letnice njegovega prihoda v Ameriko tako hitro ne pozabi, da se vrše v ta namen letne proslave, katere naj ponovno trkajo na srce ljudstva, da se bo udejstvovalo v tem, da se povzdigne našega Barago na altar. Sklenjeno je bilo, da se naj vrše ti sestanki na dan, na katerega smo obvrševali njegovo stoletnico, to je drugo nedeljo v avgustu in tega sklepa se bomo tudi držali.

Prva obletnica velike Baragove proslave se vrši torej v nedeljo, 9. avgusta na Eagle Harbor in odbor vabi vse, od blizu in daleč, kateri se zani- ma za to akcijo—in kateri dober katoličan ni vnet za to—da se udeležijo te prve obletnice, katera se vrši 9. avgusta. Radi bi videli veliko udeležbo, ker po tem se bo spoznalo, koliko drži narod do Barage in njegovih velikih del. Dasi slavnost ne bo tako velika, kakor zadnje leto, vendar pomen iste je enak in od leta do leta pričakujemo, da bo ista večje in večja.

Proslava se bo začela s peto sv. mašo na prostem, blizu cerkvice pod velikima smrekama, kjer je bil lansko leto postavljen oder za govornike. Sveto mašo bo daroval naš župnik Rev. Klopčič, med katero bo pel naš pevski zbor. Med mašo bo govor o Baragi in njegovih delih in po končani maši se bo podelil blagoslov z Najsvetejšim. Potem se bomo podali na nedaleč oddaljeno pokopališče, kjer počivajo zemeljski ostan- ki Barage in misijonarja Andoljaka, ki je preminul na Eagle Harbor, potem ko se je nekod na svojem misijonskem potovanju hudo prehladil, dobil pljučnico in po kratkem trpljenju preminul. Po molitvah se bo nekoliko pomudili na pokopališču, nakar bomo imeli obed in popoldne prosto zabavo. V

shodaju želja se bo vršila vrsta maša v cerkvi.

Odbor šel in upa, da bo udeležba pri sv. maši zelo velika. Ker pričakujemo tudi veliko število katoličanov, je zlasti pomembno, da pride naš narod v kolikor mogoče velikem številu, tako da bomo nadkriljevali vse druge. Hočemo, da bodo drugi videli, da se resnično zanimamo in delamo na tem, da se kakor hitro mogoče proglasi Barago svetnikom. Njegova dela spričujejo, da je tega vredni in na njegovem narodu je, da stori potrebne korake v ta namen.

Torej vsi na Eagle Harbor v nedeljo 9. avgusta! Kateri nimate svojih avtomobilov, imate gotovo kakega prijatelja, ki vas bo vzel s seboj. Ako pa nimate nikogar in bi se radi udeležili slavnosti se oglasite k spodaj podpisane in če se bo dovolj oglasilo, bomo najeli posebne buse, da vas popeljejo na prostor. Na noben način ne smete zamuditi te slavnosti; Calumet se je ob takih prilikah še vselej izkazal in pričakujemo, da se bo tudi sedaj. Posebno vabimo še vse druge, oddaljene, da pridete in pomagate z nami proslaviti ta dan.

Na svidenje na Eagle Harbor v nedeljo, 9. avgusta! Josip Chesarek, tajnik odbora.

SREBRNI JUBILEJ SLOVENSKE FARE V COLLINWOODU

Gotovo se vsak radostno spominja, kako slovesno smo praznovali kaké važne dogodke ali obletnice v domačih vaseh in mestih. Veseli in ponosni smo bili, ako smo šli v sosednjo vas na kako slovesno praznovanje. Nič se nismo ustrašili napornega pota v eno uro ali več oddaljeno vas. Pri kakih večjih praznovanjih se niso zbrala samo društva iz domačje župnije, prihitala so razna društva tudi iz drugih oddaljenih župnij. Namen teh prireditev je bil seveda, da se kolikor mogoče slovesno praznuje kak važen dogodek ali obletnico. Glavni namen teh skupnih praznovanj je pa vselej bil, da se je ljudstvo na novo počivilo v narodnem in verskem duhu. Kako smo se vselej vračali, sicer utrujeni, proti svojim domovom, a naša srca so bila pa vzradoščena in polna narodne zavesti in navdušenja.

Da, take prireditve so bile potrebne za ohranitev slovenskega življa v domovini, posebno pa še v obmejnih vaseh in mestih. Če je bilo to potrebno v domovini, koliko bolj resnično in krvavo potrebne so slične skupne prireditve za nas, ameriške Slovence.

Na slovesno praznovanje 25-letnega uspešnega delovanja naše slovenske župnije v Collinwoodu, so bila razposlana vabila na številna društva v širnem Clevelandu. Za nas, ameriške Slovence, je doba 25 let že zgodovinskega pomena. Zato želimo ta praznik proslaviti kolikor mogoče slovesno. Slovesnost se bo vršila v nedeljo 16. avgusta. Splošen program dneva bo približno sledeč:

Dopolodne ob desetih bo slovesna sv. maša, katere naj se društva udeležijo korporativno. Takoj po maši bo kosilo v Slovenskem Domu za oddaljene udeležence. Popoldne bo pa popolnoma nekaj novega za nas Clevelandčane, namreč pevski koncert v cerkvi, kate- rega priredi dobro izveščani pevski zbor "Ilirije." To bo res izreden užitek, kar bi bilo škoda zamuditi. Zvečer pa bo banket v Slovenskem Domu na Holmes Ave. v zgornji dvorani, v spodnji dvorani bo pa igrala izvrstna godba za ples tako, da bo vsem ustreženo, starim in mladim.

Kar se tiče dopoldanske slavnosti v cerkvi, je največ odvisno od članstva raznih društev v širnem Clevelandu, ne

samo domačih društev. Ako se odločite sv. maše korporativno, bo s tem dobilo praznovanje velike bolj slovesen vli- župnijsko vodstvo in pripravljajni odbor se želijo spomniti, oziroma nekako počastiti naše pionirje, soustanovitelje naše župnije, torej se naznanja vsem, ki ste bili aktivni ali da ste že od začetka člani fare, kjerkoli se sedaj nahajate, ste prav prijazno vabljeni, da se udeležite praznovanja 25-letnice in če je le mogoče da se zglasite ustmeno ali pismeno v župnijskem uradu v kratkem. Vsi boste dobili posebne znake tako, da bomo mlajši farani videli, kdo so bili tisti pogumni možje in žene, ki so započeli težko delo organizirajti slovensko župnijo v Collinwoodu in da bomo videli, koliko da je še vas na tem svetu.

Za pripravljajni odbor: L. Leskovec.

Joliet, Ill.—Z veseljem opazujem v Our Page agilnost naših mladih poročevalcev in poročevalk, ki iz raznih naselbin redno tedensko dopisujejo, tako tudi naši jolietški dopisovalci ne zaostajajo, kar je dokaz, da vsak teden čitamo v Our Page razna poročila o našem gibanju v Jolietu. Vse priznanje gre vrtilim dopisovalcem in dopisovalkam, ker s tem pokažejo, da jim je pri srcu naš narod, ter tudi s tem povzročajo več zanimanja za Glasilo in za KSKJ. Žal, da mi starejši nismo tako marljivi v tem oziru. Redkokdaj je čitati kak dopis v Glasilu iz naše velike naselbine, razen društvenih zaved. Res je, da so naše roke bolj okorne za pisanje, a vseeno mislim, da med toliko številnimi Slovenci kot je nas v našem mestu, bi bilo lahko več dopisov in poročil o raznih dogodkih od rojakov, ki so jim znane vse razmere naše naselbine. Malo več zanimanja za pisanje od tistih, ki imajo zmožnost, pa bi lahko večkrat ali tedensko čitali v Glasilu tudi v slovenskem jeziku naše novice, kar bi brez dvoma vsi radi čitali in se za Glasilo bolj zanimali.

O delavskih razmerah nimam kaj poročati, ker jih sploh ni vredno omenjati. Pred nekaj časom je tudi znana Horse Shoe tovarna prenehala posloovati, za koliko časa, se ne ve. Prizade- tih je zopet lepo število naših rojakov; vrste brezposelnih se čedalje bolj množijo, dekleta še nekaj delajo in kakor izgleda, bodo sedaj res: Ladies first; tudi za delati in "pede" nositi; le to so težave, ker veliko pre- malo zaslužijo, da bi zamogle nadomestiti zaslužek možkih. Kaj bomo še vse doživeli pod slavno Hooverjevo vlado?

Dne 19. julija se je nas lepo število iz Jolietu udeležilo Baragove slavnosti v Lemontu, ki je bila ob množestvini udelež- bi rojakov iz raznih bližnjih krajev, osebno pa iz La Salle z velikim navdušenjem praznova- na. V duhu smo bili združeni z našim narodom in Ljubljani, razni govorniki so poudarjali pomen tega velikega dne za ves slovenski narod, vsi smo enih idej, vsi imamo eno gorečo željo: Naš slavni škof Barago mora biti naš prvi svetnik! Bomo li Slovenci dosegli to veliko čast, to je pa odvisno od nas samih.

Častiti gospod Rev. Ambrožič, tajnik Baragove Zveze je podal natančno poročilo, kaj je namen Zveze in koliko je že dosegla v tem kratkem času svoje obstoja. Ko bi slovenski narod vedel ceniti delovanje Baragove Zveze, bi bil sleherni Slovenec ali Slovenka ponosen, da bi bil njen član ali članica. Dal Bog, da bi res kmalu zamo- gli častiti našega svetnika Barago na naših altarjih! Tako smo vsi želeli, ko smo se poslavljali od prijaznih očetu francižkanov in najlepšega kra- ja, ki ga imamo bližnji Slo-

zenci v Ameriki—od ameriških Brezij. Da, pri Mariji Poma- gaj je naš dom, kamor vsak rad pohiti, kakor k svoji telesni materi, da zadobi tolažbo in se povese pri njej. Da, Lemont je prijazni dom za slovenski narod v Ameriki

Vročina nas tare, da kar za- vidamo ribe, ker se lahko vedno hlade v mrzli vodi. Da se malo ohladimo vsaj ob nedel- ljah, prirejajo društva razne iz- lete in piknike, da se v košatih sencih nekoliko razvedrilo in pozabimo na vročino in vsakdan- nje gorje. Kje pa je bolj pri- jetna zabava kot v prosti naravi v veseli družbi članov in pri- jateljev, kjer je navadno vsega v, izobilju tudi za naše telesne potrebe. Da se boste pa prepri- čali, da je resnica, kar sem omenil, pridite v nedeljo 9. av- gusta v Homewood park, kjer bo imelo društvo sv. Antona Padovanskega, št. 87 KSKJ pose- bne vrste piknik. Antonovci so sklenili namreč, da bo vsak- do, ki bo prišel na piknik, post- režen z okusno pijačo, pečen- cev bo na razpolago dovolj, da ne bo zmanjkalo pečenke, če- ravno pride vse slovensko ob- činstvo na piknik in to tudi bo. Kdo bi pa zamudil tako lepo priliko? Pridite vsi in se pre- pričajte kako dobrega srca so člani društva sv. Antona Pado- vanskega. Veliko veselje jim boste napravili, še večjega bo- ste pa vi sami deležni. Da bi se kdo bal, da bi želej trpel, naj bo brez skrbi; tudi za to bodo na razpolago vsakovrstne hla- dilne tekočine.

Naši odborniki dobro vedo, kako postreči, tudi za suha slo- venska grla. Da ne bo mladim dolga in da bi njim noge ne otrpele, bodo pa doktorji god- ci skrbeli, da se bo ta bolezen pre- gnanjala. Tako vidite bo pre- skrbjeno za vse stare in tudi mlade, majhne in vžlike, vsega bo dovolj za jesti in za piti, da bo mogel biti vsakdo dobre vo- lje. Torej ne pozabite v nede- ljo, 9. avgusta na piknik dru- štva sv. Antona Padovanskega.

Rad bi poznal vse moje so- brate, sestese in njih družine, kakor tudi njih prijatelje, zato upam, da se vidimo in seznanimo na našem pikniku. Z bratskim pozdravom, Michael Hochevar.

POKOJNEMU SOBRATU IN PRIJATELJU FRANK SLOKANU V SPOMIN

"Danes smo spremili k več- nemu počitku člana ustanovitel- ja društva sv. Barbare, št. 23 KSKJ." Tako se je glasilo pi- smeno poročilo iz Bridgeporta, O., ki me je globoko v srce pre- treslo. Tako je zapustil ta svet in legel v grob moj dragi prijatelj in dolgoletni društveni to- variš, kateri je pomagal pred 36 leti orati ledino na društve- nem polju v naselbini Bridge- port, O., in tamošnji okolici.

Kot je bilo že poročano v Glasilu v dopisu iz Bridgeporta, O., o njegovi smrti, je pokojni Slokan prišel v Ameriko s svo- jo družino v letu 1890. Leta 1893 se je naselil v Bridgeport, O. Ko smo začeli Slovenci, nas malo število, misliti na lastno slovensko društvo, je bil pokoj- ni Frank Slokan eden izmed prvih, ki se je z vso vnemo zavzel za to idejo in z vso navduše- nostjo pomagal pri ustanovitvi prvega slovenskega društva v ondotni naselbini leta 1895. Kot premarjar je visoko častil sv. Barbaro, patrono podzemeljskih trpinov, in ko smo ustanovili društvo, je bila njegova prva in srčna želja, naj bo patrona novega društva sv. Barbara. In ker smo bili vsi tačasni rojaki premarjarji, smo njegovi želji ustregli in tako je bilo ustanov- ljeno sedaj lepo cvetoče vrlo društvo sv. Barbare, št. 23 K. S. K. Jednote, ki je sedaj po 36 letih spremilo k večnemu počitku onega, ki je dal ime dru- štva in delal s ponosom za dru-

štvene principe do konca svoje- ga življenja. Po njegovem pri- zadevanju je društvo sklenilo, da obhaja društveni praznik slovesno vsako leto na dan sv. Barbare s sv. mašo in društve- nim sestankom. Te vsakoletne društvene slavnosti bodo gotovo ostale vsem starejšim čla- nom vedno v spominu. Razme- re so sicer prinesle spremembo, da praznuje sedaj društvo svoj praznik v nedeljo po sv. Barba- ri, a glavni namen pa ostane kot je bil začrtan po pokojniku.

Ko se je mlado društvo v prvih letih težko borilo za svoj obstanek, slabe delavske razme- re so povzročile, da so se člani razšli drugam, tako se je tudi on leta 1898 preselil v 16 milj oddaljeno naselbino Glendale, W. Va. Da se društvo še raz- pada, se je tudi društveni se- dež začasno preselil z njim v ondotno naselbino, kjer sta tri leta pokojnik in še živeli član John Golob s par drugimi člani skrbeli, da je društvo ostalo po življenju. Ko se je pozneje tu- di društveno stališče zboljšalo, da je začelo rasti in napredo- vati, ter prišlo zopet na svoj stari sedež, je bil pokojni Frank neizmerno vesel, večkrat mi je rekel: "Vidiš, jaz sem vedno trdil, da nas sv. Barbara ne bo zapustila."

Dasi precej oddaljen od dru- štvenega sedeža, se je vedno udeleževal društvenih sej in vseh društvenih prireditev, vi- soko je čislal našo KSKJ vedno ponosen, da je njen član.

Pokojni Frank Slokan ni stopal v javnost, bil je mirnega, a vedno veselega značaja, priljub- ljen med sobratu, skrben oče svoji številni družini, tako tudi neumorni delavec za društvo. Kot dolgoletnemu tajniku dru- štva, mi je mnogokrat dajal pogum pri težkih uradniških pos- lih. Da, pokojnik je zapustil članstvu društva sv. Barbare, št. 23 KSKJ lep zgled vestnega in stanovitnega člana, moža kremenitega značaja, ki je do- čakal lepo starost 75 let in je imel velike težave v svojem živ- ljenju, a je ostal vedno zvest Bogu in svojemu narodu.

Upam, da bo društvo sv. Bar- bare vedno ohranilo sobrata Franka Slokana v blagem spo- minu in da bo članstvo sledilo njegovemu zgledu.

Dragi Frank! Dokončal si svoje, s težavami napolnjeno zemljako romanje. Legel si v grob, ni mi bilo mogoče, da bi Te bil spremil k večnemu počitku, a molite me kraj Te je in Te bo spremljala onkraj groba; spomin na Tvoje blago srce mi bo vedno ostal, počivaj v miru božjem, naj Ti sv. Barbara, ki si jo vedno častil na zemlji, sprosi milost, da bi se pri njej veselil vekomaj, ter prošil za nas, da se zopet snidemo tam, kjer je naš pravi dom!

Nepozabni prijatelj in sobrat, Michael Hochevar, Joliet, Ill.

APEL ZA PODPORO ŠTRAJKUJO- ČIM PREMOGARJEM

Cleveland, O.—Cenjeni prijatelji! Borba, ki jo bije delav- stvo v Zedinjenih državah ame- riških, je trda, ki zahteva trdne volje in kremenitega značaja, da človek ostane v njej! Sila, ki je združena proti trpinu delav- cu, je velika in treba bo trdne volje, da si bo delavstvo prema- galo in si priborilo človeku do- stojno življenje. Delavstvo danes v splošnem komaj toliko za- služi, da se drži pri življenju, in to v deželi, kjer je vsega preveč. Da, preveč imamo vse- ga; samo nekaj kar manjka delav- stvu v tej deželi, so možgani!

Možganov je treba, da pra- vilno razdelijo to ogromno bo- gastvo, pa bo imel Wall Street in delavstvo zadosti! Zemlja danes obrodi vsega zadosti, da preživi svoje prebivalce dostoj- no. Nastane vprašanje: "Za- kaj toliko ljudi strada danes?"

In čemu stradajo? Zato, ker pustijo, da jim politični "kruki" vladajo!

Oči ameriškega delavstva so obrnjene na gigantski boj, ki ga bjeje premarjarji v državah Ohio, Pennsylvania in West Virginia. Njihov boj je naš boj in vsega delavstva boj. Pre- marjarji, izstradani do zadnje točke, so se dvignili proti krivi- ci, ki se jim je godila zadnja leta in se bojujejo proti nji. Iz- črpani in raztrgani gredo v boj, kakor so šli očetje naše repub- like pod vodstvom George Washingtona, da so si priborili svobodo zase in za njihov potomec. Premarjarji zahtevajo danes samo iste pravice, ki so jih po vseh postavah opravičeni, namreč: "pravice do življenja!" Prijatelji, sodelavci, podprimo jih v njihovem boju, in pokaži- mo mogotcem, ki sedijo na zla- tih vrelah denarja, da razume- mo njihov boj, ki ga bjejejo tudi za nas! Njihova zmaga bo tu- di naša zmaga. Njihov poraz bo tudi naš poraz!

Čitali ste gotovo v časopisih, da živijo ob kuhanem regratu, da je njihovo* borno pohištvo zmetano na cesto, da otroci jo- kajo, ker nimajo kaj jesti! Pomislite, kako čuti mati, ko otrok z milim glasom kliče: "Mama, kruha..." Mati, ki bi dala otroku srce iz sebe, pa nima koščka kruha, da bi ga dala svojemu nedolžnemu otroku! In to v deželi, kjer je vsega preveč...

Pomožni odbor stavkajočih premarjarjev se zaveda dejstva, da je tudi tukaj med nami do- sti siromakov, ki so potrebni podpore, se vseeno obrača na srca dobrodušnih rojakov s prošnjo, da priskočijo po svoji moči na pomoč, tem podpore vrednim bojevnikom, ki bjejejo boj za svoj obstanek.

Vsak najmanjši dar dobrodo- šel in bo z veseljem sprejet. Vsi darovi bodo objavljeni v časopisih.

Vse morebitne prispevke poš- ljite na naslov tajnika-blagajni- ka, ali jih izročite zvečer v sobi št. 1 staro poslopje Slovenskega Narodnega Doma, na 6409 St. Clair Ave., Cleveland, O.

V upanju, da se boste odzva- li naši prošnji, ki ni naša, ampak je klič bojujočih se premo- garjev, ki zahtevajo pravico, ki so jo po vseh postavah opravi- čeni, namreč: pravice do življe- nja!

Za stavkovni pomožni odbor premarjarjev: Joseph Jauh, predsednik; Joseph Skuk, tajnik-blagaj- nik, 1097 Addison Rd.; Ana Pengov, Louis Zorko, nad- zornika.

ZAHVALA

V dolžnost si štejeva, da se javno zahvaliva za nepričako- vano "Surprise Party," katero so nama 19. julija zvečer prire- dili povodom najune 25-letnice poroke. Nikoli nisva mislila, da so nama prijatelji ter znanci tako vdani in naklonjeni. Te izkazane ljubezni, prijaznosti in veselih trenutkov oni večer ne bova nikdar pozabila.

Torej ponovna iskrena zahva- la za to prireditev in lepa spo- minska darila, katera sva pri tej priliki prejela. V prvi vrsti lepa hvala predsednici društva Marija Pomoč Kristjanov, št. 165 KSKJ Mrs. Josipini Windishman, tajnici Mrs. Mary Per- trick, blagajničarki Mrs. Nellie Tratar, dalje hvala Mrs. Imperl in Mrs. Zore, ki so vso stvar vodile. Posebna hvala Mr. in Mrs. J. Kovačič, ki sta prišla iz Waukegan, Ill. Iskrena hvala Mr. Kovačiču za ganljiv govor in enaka hvala za nagovor pred- sednici Mrs. Windishman. Zahvaljujva se vsem, ki ste bili na tej prireditvi navzoči in ki ste kaj v ta namen prispevali. Lepa hvala sledečim:

Mr. in Mrs. Mohar, Mr. in Mrs. Moze, Mr. in Mrs. Kaste- lic, Mr. in Mrs. Terskan, Mr. in Mrs. Udovich, Mr. in Mrs. Pau- cek, Mrs. W. Kozmut, Mrs. Kas- telic, Mrs. Krapse, Mrs. Pis- kur, Mrs. Cerar, Mrs. Pugel, Mrs. Bitanc, Mrs. Bratanec, Mrs. Kopic, Mrs. Muren, Mrs. Kegel, Mrs. Sekula, Mrs. Koz- leuchar, Mrs. Matajasek, Mrs. Janezich, Mrs. Bobric, Mrs. Le- goglavšek, Mrs. Rasic, Miss Im- perl, Miss Komar, Mrs. Sorcec, Mrs. Schloser, Mrs. Zager, Mrs. Stopar, Mrs. Brtoncel, Mrs. Gor- ricar, Mrs. Juzina, Mrs. Moze, Mrs. Mitich, Mrs. Pesjak, Mrs. Krhin, Mrs. Skryane, Mrs. Zev- nik, Mrs. Vesel, Mrs. Gril, Mrs. Kralj, Mrs. Kastelic, Mrs. Bo- janc, Mrs. Arch, Mrs. Lemov- sek, Mrs. Ermen, Mrs. Potocar, Mr. Matt Potocar, Mr. Kobe, Mr. Kozak Mr. Flenik.

Lepa hvala tudi Miss M. Ko- be, za poslani nama cake. Se enkrat se lepo zahvaljujva vsem članicam Marije Pomoč Kristjanov, št. 165 za darovani nama šopek, olepšan s srebrni- mi dolarji. Vam vedno hvala- ležna:

Mr. in Mrs. Andrew Bizjak, 412-50th Ave., West Allis, Wis.

WILLIAM A. VIDMAR SLOVENSKI ODVETNIK 213-214 Engineers Bldg. Tel. MAin 3198 Cleveland, Ohio URE: 9 DO 8 Stanovanje: 18725 Chapman Ave. Tel. KEamora 2307-M V ponedeljek, torek in četrtek zvečer od 6:30 do 8 ure

Ali imate še svojega otroka zavarovanega pri naši Jednoti?

IZŠLA JE BROŠURA "TARZAN" V SLIKAH IN POVESTI Povest ima slikane prizore, kako pride angleški Lord in Lady Greystocke v afriško džunglo. Kako sta si postavila v džungli bivališče in kako sta tam živele. — Dalje, kako je pobrala smrti Greystockovo seno, kakor so gorile umorile Lorda Greystocka in kako je gorila ukradla in odnesla iz sibe malega sinčka od Lorda in Lady Greystocke. Prizori kažejo dalje, kako se je odgobj Tarzan v džungli, kako se je sestel potem z belimi ljudmi in kako ga je napolnil francoski poročnik D'Arnot prive- del med ljudi in do civilizacije. Povest pripoveduje o pretresljivih dogodkih Tarzanovega življe- nja. Ta povest je izhajala skoli tri mesece v listu "Amerikanski Slovenec" in je sedaj ponatisnjena v brošuri, ki stane samo 45 centov Ker se jih je izdelalo le malo števil, pripravljamo vsem, da si to brošuro takoj naroče. Pišite po njo na: KNJIGARNA AMERIKANSKI SLOVENEČ 1849 W. 22d St. Chicago, Ill.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

6117 St. Clair Avenue
 CLEVELAND, OHIO
 Telephone: KENmore 5912

Official Organ and Published by
 THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
 In the Interest of the Order
 Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Avenue
 CLEVELAND, OHIO
 Telephone: KENmore 5912

Terms of Subscription:

For Members Yearly	\$0.50
For Nonmembers	\$1.00
Foreign Countries	\$2.00

stan važnik našega sobratu glavnega tajnika kralju Aleksandru in ravno isti dan vladarje Jugoslavije poslana posredovna brzojavka. Seveda, če bi bili naši listniki poslali brzojavko vladarju v Leningrad na Ruskam, bi se "Proletarac" nič ne pritoževal...

Ivan Zupan:
SVETA, SPREMLJEVALKA
NAŠEGA ŽIVLJENJA
 H krstu novega zemljana so prinesli v cerkev farno, tam mu sveča je prižgana, mu gori pri glavi žarno.

Luč da svete vere trajno bi v življenju ga vodila, na obljubo neomajno ga spominjala, bodrila.

Pri žaritvi svete maše sveče vedno že gorijo, ko molitve tihe, naše kvišku k Bogu tja hitijo.

Na Telova prav svečano gre procesija okoli, vsako svečico prižgano v rokah nese, verno moli.

V postelji bolnik zdihuje, hrope, diha le globoko, smrt se mu že približuje, nudijo mu svečo v roko.

V rakev se ga položili, so molili zanj goreče; oder z vencji okrasili in prižgali dolge sveče.

Vernih duš dan verne zove da pokojne naj častijo, kinčajo da jim grobove, svečke kjer jim spet gorijo.

Ivan Zupan:
STARI ROMAR
 Na božjo pot visoko, strmo, se starček s palico podal je; ne straši ga naporna hoja, ni bal velike se razdalje.

Na šmarno goro vsako leto častit on hodi tja Marijo, ker je obljubil že pred davnim, da čuva ga in domačijo.

Za letos menda pot to zadnjo, seboj je vzel voščeno svečo Mariji v dar, ko jo poprosi za dušni mir, za zdravje, srečo.

Na poti starček pa omaga, na poti, precej že visoki. Življenja pot dovrši ondi, držeč prižgano svečo v roki.

Ivan Zupan:
SLADKI SPOMINI
 Se še spominjaš one dobe otroških mladih, srečnih let, brezskrbno ko si skakal, hodil in bil ti v cvetju ves je svet?

Se še spominjaš ko si v mraku z dekletom svojim skupaj šel? Ko vaju slavec je pozdravljaj in vama o ljubezni pel?

Se še spominjaš—zaročenko ko peljal tja si pred altar, na dan poroke ko postala presrečen sta zakonski par?

Se še spominjaš li trenutka, ko sin tvoj prvi svoj korak naredil je—mu dal poljub si na ličica tako gorak?

Se še spominjaš li objema, objema res pomembnega, ko te je prva hčerka tvoja v naročju tvojem božala?

Na starost če te žalost tare, otožnost bega in gorje, spominjaj teh se zlatih časov, osladi ž njimi si srce!

Ivan Zupan:
Pred 28. leti
 (Spomini na moj prihod v Ameriko)

Zadnjic sem obljubil opisati, kako smo se imeli v naši zgodovinski in znani pečlarski kosarni, oziroma v hotelu Florence na Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y. Nikar ne mislite, da je bilo to kako nebotičniku podobno poslopje, ali enako našemu modernemu hotelu "Cleveland" v Clevelandu; bila je to navadna stanovanjska hiša v dva nadstropja. V basementu se je nahajalo kuhinje, nad istim je bila gostilna z baro in restor-

antom; v prvem nadstropju je stanoval najemnik, drugo nadstropje je pa obstojalo iz skupne kuhinje in šestih meliranih sob. Tri sobe z razgledom na cesto so bile po \$1.75 na teden, tri ostale pa po \$1.75. Hotel Florence je bil zaradi tega znamenit, ker je bil ta prostor že pred 35 leti glavno in edino shajališče Slovencev iz Greater New Yorka. Tukaj je imelo svoje seje prvo slovensko podporno društvo, in sicer društvo sv. Frančiška Serafinskega, št. 46 KSKJ. Tukaj je imelo svoje pevске vaje tudi prvo pevsko društvo "Slavec." Najemnik tega hotela je bil pred 35 leti Mr. Frank Gule, kasnejši najemnik, oziroma gospodar naše slovenske pečlarske kosarne je bil pa pred 28. leti Mr. Rojanc, jako vljuden in prijazen naš hišni "boss."

Tedaj nas je stanovalo ondi pol ducata pečlarjev, pet fantov in en naš oženjeni tovariš brez žene v Ameriki. Po imenu so bili sledeči: Lojze, iz ribniškega okraja; Robert, ljubljanskega arajca; Tone (Zvonko) in Frank iz novomeškega okraja, Martin (oženjen) iz Brežic, ter jaz. Po poklicu smo bili štirje "šribarji," en pleskar in en mizar. Dasi ravno sta dva izmed teh delala v neki nemški banki, smo bili vsi v občje večkrat bolj suhi, toda ne glede pijače, ampak glede denarja v žepu proti koncu tedna. Ob sobotah, ko je bila običajna plača, smo bili najbolj veseli in korajžni, žalostni in betežni pa večkrat že ob sredah, ko je nam samo še kak kvoderček preostajal od zadnje sijajne plače; jaz na primer sem sprva zaslužil 15 centov na uro, oziroma celih \$9 na teden, pa se je še nekako živelo.

Da bi naš tedenski proračun kolikor toliko zmanjšali, smo si nekaj časa sami prali žepne robece in nogavice, snažili čevlje sami, tako smo tudi pričeli sami večerjo kuhati. Vodstvo ali posel glavnega kuharja je imel mojster Zvonko, ki je napokoval vse potrebno, tako je tudi vse kuhal, pekel in pražil. Dogovorjeno je pa bilo, da mora sleherni dan eden izmed naših stanovalcev umiti ter osnažiti posodo, kar se pa ni v resnici vršilo. Baš vsled tega smo pričeli kmalu zatem v navkrižje, ter smo opustili način naše kooperativne kuhinje; vsakdo se je namreč bal tega neljubega dela.

Ob zimskih večerih smo navadno ostajali doma v zakurjeni kuhinji in igrali karte. Ves morebitni dobiček igranja je šel pa v skupno blagajno za pivo, katero smo v "pelcah" ali kositrenih "pintih" dobivali na poseben način iz naše hišne gostilne. Namesto, da bi hodili po ječmenovec po tolikih stopnicah, smo vporabljali nalašč za to pripravljeno vzpenjačo ali dvigalnik (Dumb waiter); treba je bilo samo pozvoniti in v kratkem je bila polna posoda pred nami za samo 10 centov.

Največ sitnosti so nam do našale nedelje, ko je ta ali oni pozabil že prejšnji dan iti v "laundry" po oprano perilo. Kadar ni bilo pri rokah novega ali opranega belega trdega ovratnika, sem že ponošenege ali starega kar obrnil, ali pa malo zamazano stran s kredom pobarval, pa je bilo O. K.

Nikdar ne pozabim nekega mrzlega zimskega večera v naši pečlarski kosarni. Ker ni bilo v naših celicah ali sobah nobene kurjave, smo isti teden zvečili naše modroce v kuhinjo, zakurili peč ter ležali na tleh. Jaz sem svojo posteljo tudi v kuhinjo premestil in sicer v kot pod malo počeno okno. Pa me je moj prijatelj

Frank napredil, če sme poleg mene ležati, kar sem mu dovolil. Isti večer je bila zunanja prava sibiraka sima z velikim snežnim zametom. Proti jutru ko se s Frankom zbujiva ter pokukava izpod odeje, sva bila oba zaanežena. Tekom noči je namreč hud veter odnesel kos papirja, s katerim je bila zamazana spranja v oknu nad najuno posteljo in to je povzročilo, da je naju zjutraj pokrivala nad čevlji visoka plast snega do glave.

Ko smo imeli še našo kooperativno kuhinjo, je eden izmed naših stanovalcev obhajal svoj god. V ta namen je rekel, da nas bo pogostil s kurjo pečenko. Mojster Zvonko je v resnici prinesel dva stara petelina ter ju pripravil v peč. Tedaj smo ga povabili v našo igralno sobo na kozarec piva. Naš kuhinjski šef se je zatem pridružil še igri ter je ostal med nami, pozabivši na svoj posel v kuhinji. Čez dobro uro zatem je pričel iz kuhinje prihajati v našo skupno sobo čuden smrad in dim. Ni čuda! Oba petelina sta se v oni posodi vsled prehudega ognja in premalo zalivanja ožgala in prismodila, da smo morali oba proč vreči. Namesto kurje pečenke smo isti večer imeli Bismarckove slanike, kvargeljne in sir.

Naj pri tej priliki še omenim, kako sem bil navzoč pri službi božji prvo nedeljo mojega bivanja v Ameriki. Na Broadway blizu Rector St. v New Yorku se nahajajo krasna anglikanska cerkev sv. Trojice in tja sem šel onaj nedeljo ob 11. uri do polne popolnoma prepričan, da je to naša katoliška cerkev. Sedel sem v neko klop na levi strani blizu prižnice. In tako se je začelo nedeljsko opravilo. Najprvo je prikoral iz zakristije cela vrsta ministrantov, ki so peli; njim je pa sledila duhovščina. Ker so imeli nekateri duhovniki ali pastirji brke, sem pričel takoj misliti, da nisem prišel v pravo cerkev. Vsak vernik je dobil v roke vezano knjižico z notami in raznimi psalmi v angleškem jeziku, kar je služilo vsem za skupno petje. Najbolj me je jezilo, ker smo morali tolikokrat vstati, ko smo peli. Kako sem jaz pel te psalme, sem že pozabil, proti koncu sem se pa že vednega vstajanja naveličal in sem vedno sedel.

Sredi službe božje so "cerkni moštri" pričeli s peharčki pobirati običajno nedeljsko kolektro, kamor se je devalo največ lepe papirnatne dolarčke ali srebrne pol-dolarje. "Fant, zdaj si pa v škripcih!" Vse moje skupno premoženje je bilo 27 centov in to rabim še za kosilo in vozno po cestni železnici. Kaj naj naredim? Ko je bil kolektor blizu naše klopi, sem obudil dober namen, vzel klopbuk in se odstranil iz one cerkve; jaz mislim, da mi Bog tega ni zameril...

Rev. Franc Bernik:
SREČNI BODIMO!
 Dati ga ji je mogel le Stvarnik narave sam — Bog!
 Glas vesoljnega človeštva, vseh narodov zemlje, vse človeške narave torej neprenehoma kar naprej kliče in oznanja, da je Bog.

Že glede na ta vsesplošni glas narave dobro pripomni vseučilski profesor Dr. Hettinger: "Če brezverec pravi: 'Dokažite vi, ki v Boga verujete, da je Bog,' mi mi čisto lahko in preprosto odgovorimo: Človeštvo je že od nekdanj Boga priznavalo. Bilo je torej že od prvega početka vedno v posesti prepričanja, da je Bog. O človeštvo in o tej njegovi prvotni posesti pa mora veljati brezdvomno to, kar velja o sleherni posesti, ki je že od davnih časov kogarkoli last. Ne on, ki to posest uživa, je dolžan dokazati, da je

njegova posest opravljena. Ampak tisti, ki mu to posest hoče ispodbiti, mora dokazati, da je ta posest neopravičena. Dokaži nam torej ti, brezverec, da je ta starodavna, prvotna posest vsesa človeštva, ta živa vesela misel, to vesoljno prepričanje vesoljnega človeštva o bivanju božjem neopravičeno, neresnično, zmotno, krivično, nič drugega, kakor dolga tisoč in tisočletna zmota!"

Tega pa seveda še nihče ni storil. Pač je marsikdo že tajil to vero in jo smedel ter izrekal svoj dvom nad dokazi za bivanje božje.

Dokazati pa, da ni Boga, tega še noben brezverec nikdar ni mogel.

Komu torej hočeš slediti ti: vesoljnemu človeštvo, ki je prepričano, da biva Bog, ali lahko-mišljenemu brezvercu, ki še nikdar in nikoli skozi vsa tisočletja zgodovine ni mogel dokazati, da ni Boga?

2.
 Glas vesti oznanja, da je Bog.

Ne samo prepričanje o bivanju božjem je last vseh narodov sveta, vesoljnega človeštva, ampak tudi prepričanje o glasu vesti v vsakem posameznem človeku.

Ta glas vesti pove človeku, kaj naj v vsakem posameznem slučaju stori, ker je dobro, in kaj naj opusti, ker je slabo in ga, če izvrši dobro dejanje, takoj tudi pohvali, če izvrši slabo; pa graja in nemirne dela.

Ze pri starih Grkih beremo o boginjah maščevalkah—furijske ali erinije so jih imenovali. Bile so to po njihovih mislih strašne ženske, čisto črne, z gorečimi očmi, kremplji in kačjimi luskinami. Iz ust se jim je cedil strup, ki je povzročal kugo. V roki so imele velik bič. Človeka, ki je storil kak zločin, so preganjale brez usmiljenja podnevi in ponoči. Nikdar mu ni so dale miru.

Kaj so te boginje maščevalke drugega kakor izraz za prepričanje starih poganskih Grkov, da hudobnež nima miru, ker ga vsepovsod preganja njegova slaba vest?

Isto potrjuje tudi bajka o Prometeju. Bogovom je ukral svetel ogenj. Zato pa so ga ti strašno kaznovali. Jastreb mu je vsak dan pri živem telesu kljuval jetra. Ponoči pa so jetra vselej sproti nanovo zrastle. Trideset tisoč let je imela ta kazen trpeti.

Grozna podoba nemirne vesti. Četudi ponoči med spanjem za hip utihne, se drugi dan s tem hujsko silo zopet zbudi.

go je begal, a pokoja ni našel nikjer.

V veliki laški bolnici je ležal sitno nemiren bolnik. Nihče ga ni mogel potolažiti. Rekel je: "Jaz moram zločin javno priznati, da ga bodo vsi slišali." Duhovnik mu je to strogo prepovedal. Vse zastonj! Ni odnehal. Šavno je priznal, da je z drugimi vred tudi on napadel neapelskega škofa s kamenjem in ga obmetaval z blatom. "Vsi moji tovariši," tako je povedal, "so umrli nesrečne smrti. Jaz sem edini še pri življenju. Grozno trpim. Niti trenutka nimam mirnega."

Odkod vendar je ta glas vesti v človeku?

Sam od sebe? Nesmisel! Ali se je tudi napis "prepovedana pot!", ki ga tu in tam vidiš, sam od sebe tja obesil?

Od ljudi? Si ga je morda človek sam dal? Gotovo ne! Potem bi si ga lahko tudi sam vzel, ga odpravil. A že navedeni slučaji pričajo, da ga človek ne more odpraviti in zamočiti, če bi ga še tako rad, če mu je še tako mučen. Če ga tudi v navidezni sreči, v raztrezenosti življenja, začasno zamori, trajno ga ne more. V trenutku nesreče, v smrtni nevarnosti se tem močnejše oglasi.

Aleksander Humboldt popisuje strašni potres, ki je 26. marca, 1812—na Veliki četrtek—popolnoma porušil mesto Caracas v Venezueli. Do 10,000 ljudi je našlo smrt v razvalinah. Značilno je, kar pri tem izjavlja: "Veliko ljudi, ki skozi dolgo leta poprej nikdar niso mislili, da bi se bili dali cerkveno poročiti, je pod vtisom te strašne nesreče hitelo v cerkev in zaprosilo blagoslov cerkve za svoje zakonske zveze; otroci so našli starše, ki so jih do tedaj zatajili ali se zanje sploh niso zmenili; ljudje, katerih ni nihče imel na sumu, da bi si bili kdaj pripravili krivično blago, so kar javno obetali, da hočejo vse povrniti, kar so si nepoštevnim potom pridobili; družine, ki so leta in leta živele v sovraštvo, so se zopet poravnale.

Kar je mornarju kompas ali magnetna igla, ki ga ohrani na pravi poti ali mu isto, če jo je zgrešil, zopet pokaže, to je človeku glas vesti.

Ta glas vesti, ki je s človekovo naravo tako tesno združen, da ga človek sam niti odpraviti ne more, kakor tudi svoje narave ne, more torej biti le od Stvarnika človeške narave.

Vsakemu človeku torej njegova lastna vest neprenehoma oznanja, da je Bog.

(Dalle prihodnj.)

Solventnost mladinskega oddelka naše Jednote znaša 173.51%.

Vsi člani vaše družine bi morali biti zavarovani pri naši Jednoti.

AGITIRAJTE ZA MLADINSKI ODDELEK!

DOMAČA ZDRAVILA.
 V našoj imamo jedlino dišave, Knapovo ječmenovo kavo in limonirana zdravila, katera pripravota Mgr. Knapj v knjigi **DOMAČI ZDRAVNIK** Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi. V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH FREDER
 Box 772, City Hall Station
 New York, N. Y.

F. KERŽE,
 1142 Dallas Rd. N. E.
 CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvo:
 Kadar naročate nastav, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje ceno.

Našti in vsoci ZASTONJ!

O PRVEM IZLETU K. S. K. J. V STARO DOMOVINO

Iz dosedanjih poročil lahko sklepamo, da se je naš prvi Jednotin izlet v staro domovino posrečil in sijajno izvršil, osobito glede sprejema naših sobratov in sester ob njih prihodu v Slovenijo. Izletnikom je šla celo naproti posebna deputacija, da jih je pozdravila že na morju, predno so stopili na suha tla. Kako pripravljen je bil njih sprejem na Jesenicah in potem v beli Ljubljani. Tam so jih iskreno pozdravili predstavniki cerkve, vlade, banovine, mesta, raznih društev in kulturnih ustanov. Udeleženci nam poročajo, da takega sprejema niso nikdar pričakovali in da istega ne bodo nikdar pozabili. S tem si je Jednota pridobila več priznanja, ugleda in reklame.

Naj pri tej priliki ponovno navedemo krasne besede mil. ljubljanskega knezoškofa dr. Rožmana, katere je našim izletnikom govoril pri kosilu v hotelu Miklič prvi dan njih prihoda v Ljubljano, to je bilo kmalu potem, ko se je deputacija naših izletnikov poklonila gospodu škofu takoj po dovršeni sv. maši v stolnici sv. Nikolaja. Mil. gospod škof je med ovacijo vseh prisotnih omenil sledeče:

"Najprej naj se zahvalim vašemu predsedstvu in vašemu duhovnemu vodji, ki so me prišli pozdravit. Želim, da bi se na domačih tleh navzeli vsega dobrega, kar krasi in odlikuje Slovence, to je, da bi ohranili živo versko življenje, zavest slovenstva in jugoslovanstva ter plemenite ljubezni do vseh, do najmanjših in trpečih, te ljubezni, ki odpornost splošnemu pomanjkanju, ki izvira iz sedanjega gospodarskega razvoja. Vse dobre strani slovenstva naj se poglobe v vaših dušah in želim, da bi to dedičino plodnostno zasejali v Ameriki. Bog je odločil vsakemu narodu svojo vlogo, pa naj bo narod še tako majhen. Slovenskemu narodu je določil tudi svojo vlogo. Kljub svoji malostitvenosti imamo Slovenci svojo posebno nalogo. Imamo toplo slovensko srce in živo vero v svet. Imamo globoko srce in globoko srčno kulturo ter živo vero. Po številu ne moremo vplivati, s svojim srcem in ljubeznijo pa moremo vplivati. To govore cerkvice na naših holmih in to naj govore tudi naša dela v zgodovini človeštva. Stvarnik nam je dal nalogo, naš širimo ljubezen, in če ne moremo drugače doprinesiti, kakor vsaj majhen del k rešitvi socialnega vprašanja smo že doprinesli svoj del. S svojim obiskom ste vi Slovenci iz tujine vplivali že k tej rešitvi in želim, da vplivate povsod, kamor pridete, da dosežemo lepšo in srečnejšo bodočnost ter s tem s svojim delom odvrnemo ono, kar grozi človeštvo in našemu narodu!"

Kako prijazen je sprejel naše glavne uradnike ban dr. Marušič, ko so se mu šli pokloniti dne 14. julija, ravno tako podban dr. Pirkmajer. Ze dne 11. julija so pa šli naši zastopniki pozdravit ljubljanskega župana dr. Puca, ki je bil tudi navdve vesel tega obiska ter je poudaril upanje, da bi bili stiki med ameriški Slovenci ter staro domovino zmerom tesnejši in prisrečnejši in da bo on, kot župan te stike po svojih močeh vedno, rad pospeševal.

S kakim veseljem in navdušenjem je sprejel mil. nadškof Dr. Jeglič Jednotino deputacijo na svojem sedanjem bivališču v Gornjem gradu. Dal se je celo z našimi glavnimi uradniki skupaj slikati. Označeno sliko prinašamo danes na prvi strani in bolj obširno poročilo.

Kakor znano, je treba ta prvi Jednotin izlet smatrati oficijelnim, ker je istega odobrila zadnja konvencija. Okrog 80 naših izletnikov je torej lahko nastopalo v stari domovini v imenu vsega Jednotinega članstva (35,000); tako so lahko tudi štirje navzoči glavni uradniki govorili in nastopali v imenu vsega Jednotinega članstva, ker so bili za to pooblašteni.

Kakor znano, je ob prihodu v Ljubljano naš glavni tajnik vzkliknil, oziroma zaklical: "Živel kralj Aleksander!" Enako je vzkliknil tudi nadškof dr. Jeglič, škofu dr. Rožmanu, škofu dr. Karlinu, banu dr. Marušiču in županu dr. Puc-u. Tako je bila isti dan poslana tudi pozdravna brzojavka jugoslovenskemu kralju, dalje sv. Očetu, nadškofu dr. Jegliču in predsedniku Združenih držav Hooverju. Kot inteligenti in pravi ameriški gentlemani so naši glavni uradniki v tem oziru ravnali povsem taktično in pravilno. Tujec, dosevši v kak drug kraj, vedno lahko pozdravlja dotičnega vladarja ali najvišjo osebo, to zahteva že njegova olikanost; nikakor pa ne more dotičnik onemu vladarju izražati svoje udanosti, ker je glede tega navezan na vdanoost napram svoji vladi ali deželi, odkoder je prišel.

Baš ta slučaj zlorablja socialistični listič "Proletarac," ko piše v št. 1246, da ni prav, ker je sobrat Zalar vzkliknil jugoslovenskemu kralju. Ko piše o neki farski z "izseljeniškim kongresom," omenja med drugim tudi tole: "Ni čudno, da sta se T. G. ter Jože Zalar tako navdušila za njegovo Veličanstvo!"

Kako so udeleženci dotičnega izseljeniškega kongresa ravnali in nastopali napram jugoslovenski vladi in kralju, to ni naša briga, kajti dotični izletniki so potovali na svojo roko v staro domovino, ne pa kot naši Jednotin izletniki.

Naj bo pri tem uredniku "Proletarca" v brk povedano, da so lansko leto izletniki S. N. P. Jednote ob svojem prihodu v Ljubljano tudi poslali pozdravno brzojavko kralju Aleksandru. Če je bila torej ta brzojavka na svojem mestu, je bil tudi ume-

L. S. L. JEDNOTA

Delovanje v Jolietu, Ill. dan 1. avgusta 1931. Zbiranje v Jolietu, Ill. dan 1. avgusta 1931.

GLAVNI URED: DR. M. J. ČERNIČ, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Telefon: 1533

Solventnost aktivnega oddelka 102,12%; solventnost mladinskega oddelka 100,00%.

Od ustanovitve do 1. julija 1931, znaša skupna izplačana podpora \$4,308,704.

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: **FRANK OPIKA**, 29-104 St. North Chicago, Ill.

I. Podpredsednik: **JOHN GIBBY**, 817 East G. St., Pueblo, Colo.

II. Podpredsednik: **MARY HOEVAR**, 7124 Miller Ave., Cleveland, O.

Generalni tajnik: **JOSEF ZALAR**, 208 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Podtajnik: **STEVE G. VESTIN**, 1024 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: **LOUIS ESKERIKAR**, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Dobrovoljni: **REV. JOHN FLEWELL**, 610 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni sodnik: **DR. M. J. ČERNIČ**, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

WADSORNI ODBOR:

MARTIN BRUKLE, 611 Ave. A, Eveleth, Minn.

MRS. LOUISE LEKOVICH, 637 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 617 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

FRANK FRANCICH, 2267 National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINICH, 718 Jones St., Eveleth, Minn.

FINANČNI ODBOR:

JOHN EULICH, 1815 East Rd., Cleveland, O.

FRANK GOSPODARICH, Rockdale, P. O. Joliet, Ill.

RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkesburg, Pa.

FOROTNI ODBOR:

JOHN DEČMAN, Box 529, Forest City, Pa.

MRS. AGNES GORIŠEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUS, 1101 E. 9th St., Pueblo, Colo.

WILLIAM F. KOMPARE, 2206 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STREBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA:

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika **JOSEF ZALAR**, 1004 N. Chicago, St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

dobrega srca in se mu je smilil vsak njegov, ki je časih veselo kak blazni, vrgel česar je bil pri stvari bolje zrasel kakor vsi drugi. Tudi zdaj mu je zaključila se od daleč:

"Martin, ne hiti tako! Še koso boš sbral!"

Nagovorjeni se je vzravnal, si kar z roko otrf znoj s čela in se nasmejaj:

"Pojdi pomagat, Jernačka!"

"Ovbe, kaj naj ti pomaga stara babo! Pa—saj ti ni nič hudega."

"Kaj ti veš!"

"No, no! Tebi ne manjka drugega, samo take zavberske neveste kakor si ti sam, pa bosta najlepši par na svetu."

"Ha, ha! Preskrbi mi jo, Jernačka!"

"Eh, le sam jo poišči! Pa tebi je pač ne bo treba ikati. Kar same ti bodo drvele skupaj. Tak fant! — Zdaj grem pa kar naravnost h Korenovi Franci. Je sama doma. Mi je naročila, veš!"

"Oho, imaš pa imenitno pot. Kaj pa boš tam?"

"Franci bom 'ilogala.' Pa molči! To povem samo tebi."

Martin je postal pozoren. Čudne misli so mu udarjale v glavo. Nato je tako globoko zapil svoj pogled v stanko, da se mu je ta glasno zarezala:

"Ne glej me vendar tako, kakor da bi hotel požreti moje suhe kosti! Ali ti ni prav?"

"Meni—?" je rekel Martin raztreseno. "Prav mi je. Zakaj bi mi ne bilo prav? Ali—"

"No, kaj?"

"Jernačka," je povzel zdaj Martin in se ozrl na okoli, "ali hočeš zaslužiti nekaj kovačev?"

"Če jih hočem—človek bo žil, ali si nor, da se vprašam? Kajpak da hočem!"

"Dobro. Pojd iz menoj! Tu naju lahko kdo opazuje."

Martin je povedel stanko tja na aredo travnika za leseno lopo. Precj časa sta govorila. Ko se je potem Jernačka poslavljala, je vzdignila svojo suho desnico in zagrozila mladeniču:

"Ali Martin, to naredim samo tebi, ker te imam rada. Če me izdaš, te tako začaram, da boš okamenel od glave do pete."

Nato se je izgubila v visoki travi.

"Vidiš, Franica! Moje karte so ti pokazale samo dobro. Blagor se ti! Zdaj pa, če hočeš, ti povem pa še ime onega fanta, ki bi te kot zakonski mož najbolj osrečil. Ali hočeš?"

"Prosim, Jernačka," je za drhtelo mlado dekle. "Pa hi-

le, da nisem pridi!"

In starka začne iznova mešati karte, stokati in momljati čudne besede. Mahoma bleski s rokami in zakliče:

"Dekle, ti imaš pa res veliko srečo. Imena njegovoga ti sicer ne vem povedati, a saj ga boš videla sama na svoje oči. Jutri, ko bo kresni večer, pojdi k Mokračevu ribniku in ravno pod krivo vrbo poglej v vodo! V njej boš videla obraz mladeniča, ki te edini more osrečiti."

"Ali Jernačka," vztrepče dekle, "mene bo strah. O polnoči—"

"Neumnica! Kdo pa pravi, da čakaj polnoči. Takoj, ko se dobro znoči, takole po deveti uri že lahko pogledaš. Pa še mesec ti bo svetil."

Kmalu nato je Jernačka odkrevsala, obložena z mnogimi dobrinami.

Naslednji večer—ura v zvoniku je zabrela tri četrt na devet—se je Martin kakor tat priplazil k ribniku in se prav po večerji pogledal na krivo vrbo, ki je imela čudno zveržene vrhove. Zlasti ena močna veja je zelo posevno, skoro vodoravno štrlela daleč tja čez ribnik.

Fant je tičal v vejstvu komaj četrte ure, ko prisopiva Franica. Vsa trepetajoča stopi pod vrbo in se skloni v vodo. Tisti hip pa že glasno zakriči in zbeži kar čez travnik proti domu.

Ko bi dekle imelo malo manj strahu in bi ne bilo toli razburjeno, bi bilo pač lahko čulo glasno pokanje vej. Saj tedaj, ko se je Martin sklonil z gornjim životom navzdol, je je malo manjkalo, da ni štrbunknil v vodo. Tako pa se je izteklo srečno vsaj zanj.

Prihodnjo nedeljo je bilo v sosednji fari žegnaje. Dan poprej se je Martin vrtil po domačem dvorišču in pregledoval stari koleselj. Pa ti kakor slučajno pride mimo Korenova Franica.

"Oho, Martin! Le pripravi voz, le! Gotovo se pelješ jutri s svojim dekletom na žegnaje, kaj?"

Martina je zatoklo srce. Napravljen je pa silno žalosten obraz:

"Franica, ni lepo, da se norčuješ! Saj vendar dobro veš, da nimam dekleta."

"Res ne? Ali bi hotel potem mene s seboj?"

"Franica, ali misliš zares?"

"Menda ja! Ali je to kaj tako čudnega? Ko boš jutri zapregel, me pridi poklicat!"

In že se je skrila za oglom. Martin je bil presenečen.

Drugi dan se je veseli s Francio na žegnaje in pozneje še večkrat kam.

Šest leti dni sta bila Franica in Martin srečno zakonski par. Oj ti čudežna kresna noč!

SLOVENSKE JEZIK NA COLUMBIA VSEUCILISCU

Kakor znano, je Columbia univerza v New Yorku ena največjih in najboljših univerz na svetu. Vsak graduant tega vseučilišča ima velike prednosti. Med drugimi je imel ta učni zavod tudi tečaj za ruski, poljski, češki in staroslovanski jezik.

Sedaj pa je univerza upeljala še jugoslovanski oddelek, na katerem se bo poučevala srbohrvaščina ter slovenska književnost in kultura. Poduk se

zadne prihodnjo jesen z'otvortivjo šole.

Jugoslovani smo lahko ponosni, da nas je povzdignil ta veliki učni zavod na stališče drugih, večjih narodnosti ter nas prisnava kot enakomerni z njimi. Predavatelj tečajev v slovenščini bo Mr. Andrew Kobal. Kdo bi mislil pred nekaj leti, da se bo poučevala slovenščina na Columbia univerzi.

Mati se je vrnila s sprehoda ter prišla Janka za ušesa: "Hej, fant, zakaj pa mi nisi povedal, da si bil včeraj kalnovan v šoli?"

Janko: "Gospod učitelj nam je dal nalogo, da naj vsakdo napravi spisok o lenobi. No, in ker sem jaz prinesel učitelju

nepopisan papir, sem jih dobil."

Ravnatelj: "No, ali imamo že kaj obinstva?"

Režiser: "Obinstva! Lahko s strojno puško streljate v dvorano, pa ne boste nikogar zadeli!"

IZJAVA

Podpisani s tem potrjujem, da sem danes, 29. julija, 1931. prejel od J. KLEPEC AGENCY, Joliet, Ill., vsoto \$2,550.00 čitaj: Dva tisoč petsto petdeset dolarjev v pokritje škode, ki jo je požar storil na moji hiši in pohištvo dne 6. julija, 1931.

Mike Kristich,
2320 N. Broadway, Lockport.

V blagohotno vpoštevanje

Na zadnji konvenciji v Waukeganu, Ill., je bilo debatirano, kako bi bilo mogoče znižati nekaj Jednotnih upravnih stroškov. V ta namen se je vpoštevalo dejstvo, da se nekaterim družinam pošilja preveč izpisov Glasila, kar naravno stane denar. Nekateri družine prejmejo kar po pet, šest ali celo več številč Glasila. Večina delegatov je bila mnenja, da naj bi v takih slučajih dva Glasila za eno družino popolnoma zadostovala. To pripočilo in ta nasvet je konvencija končno tudi odobrila.

Naravno, da velja ta določba samo za one družine, ki hočejo prostovoljno znižati ali opustiti nekaj številč Glasila, kajti naročina je za vse članstvo brez razlike obvezna.

Za vsakih 100 manj tiskanih številč lista se lahko prihrani Jednoti tedensko \$1.30, kar znaša na leto že lepo svoto. Po naši sodbi bi se prav lahko znižalo število naročnikov še za 1,000, pa bi si letno prihranili okrog \$700; to svoto bi se lahko za kako drugo dobro stvar porabila.

Radi tega ponovno apeliramo na vse one družine, ki prejmejo več Glasil, da naj število listov omejijo, kolikor jim drago in kolikor največ mogoče. V ta namen izrežite tu navedeni kupon in ga pošiljite v kuverti na upravništvo Glasila. Pri tem lahko rabite svinčnik. Pišite pa jasno in razločno.

UPRAVNISTVU "GLASILA K. S. K. JEDNOTE,"
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Jaz..... član(ca) društva št.....

..... s tem dovoljujem, da se iz navedenega adresarja črta sledeča imena naročnikov "Glasila;"

Ime.....

..... Cesta ali P. O. Box.....

Manica:

V kresni noči

Bregarjev Martin je bil fant od fare. Močan kakor hrust, v obraz pa zal in rdeč kakor zrelo jabolko. Bil je vedno vesel in dovtipen, drugače pa priden in pošten mladenič.

Takole na tihem je prav rad poškilil za lepo sosedo Korenovo Francio. Toda le na skrivaj. Martinova domačija je bila majhna. Franica je bila pa edinka najbogatejšega posestnika, ki je bil pred nekaj meseci umrl in zapustil hčeri seveda vse svoje premoženje.

Franica ni bila ošabno dekle. Rada se je pogovorila prav tako z Martinom, kakor z drugimi fanti. Zeninov je imela vedno dovolj, a videti je bilo, da se doslej še ni ogrevala za nobenega.

Par dni pred "Kresom" se je Martin mudil na travniku za vasjo. Sukal je koso tako urno, da mu je lil-znoj kar v curkih po rdečem licu, čeprav je bilo že zgodaj v jutro.

Pa prišvedra po stezi stara Jernačka, ki je poleg beračnja baje znala izvrstno pogoditi človeško bodočnost iz zamajčenih kart, katere je povod nosila s seboj, a pokazala le malokomu. Martin, ki je bil

Zemljevid kake pot, po kateri leti boš ta dni sloveč avijatik Charles Lindbergh in njegova soprega iz New Yorka na Japonsko.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Soročnikom, znancom in prijateljem naznanjamo žalostno in do srca segajočo vest, da je nemila in kruta smrt pobrala izmed nas našega blagega župnika, oziroma sina in brata

Rev. Antona George Bratina

ki je indihnil svojo dušo po 24 ur trajajoči srčni bolezni dne 25. junija v Mount St. Mary's Seminary v Emmitsburg, Md.

Pokojnik je bil rojen v Steeltons, dne 11. decembra, 1901 in v mašnika posvečen dne 6. avgusta, 1927.

Dolžnost nas vede, da se na tem mestu najprej zahvalimo vsem častitim gospodom duhovnikom, ki so bili časi i njim na duhovnih vajah, kjer je blagopokojnik v rekih svojih duhovnih bratov indihnil svojo dušo. Hvala jim tudi za vse molitve in sv. maše, katere so darovali za pokojnika in ker so se v tako velikem številu udeležili njegovega pogreba. Posebno hvalo smo dolžni častitemu Fathru Ašetu, ker so bili ves čas njegovega življenja kot skrben učitelj, dokler so bili tukaj pri nas in ker so prihitali iz Jolietu, Ill., da so mu pri odprti rakvi tako ganljivo govorili v slovo, da ne smemo nikdar pozabiti našega pokajnega župnika, in tudi ne bomo nikdar pozabili teh besed, ki so nam globoko v srca segale.

Tudi smo dolžni hvalo našemu mil. škofu Rt. Rev. Philip McDevittu za vse opravljene pogrebne obrede. Prirodno zahvalo izrekamo dalje: Father Odilo Hanjku OFM, Father Svoj OFM, Father Petriču OFM, Father Medicu OFM, Father Škurju in Father Jevniku za izraženo sočutje in tolažbo, povodom izgube najdražjega, kar smo imeli na tem svetu.

Prirodno zahvalo smo dolžni tudi našim častitim solaskim sestram za iskano nam tolažbo v najbolj žalostnih urah našega življenja. Tudi hvala Notre Dame sestram in sestram sv. Cirila in Metoda, sestram Precious Blood za vse naročene sv. maše in prejeta sv. obhajila za pokojnika in za tako veliko udeležbo pri pogrebu. Hvala tudi vsem našim prijateljem, sosedom in znancom za vso pomoč in tolažbo v tako bridkih urah našega življenja. Hvala tudi vsem, ki so prišli ranjega krogla doma in v cerkvi, kakor tudi vsem, ki so se udeležili skupnih molitev, ko je lejal na mrtvaškem odru in za vsa darovana sv. obhajila. Hvala tudi našim solaskim sestram, ki so prišle z solsko mladino, hvala dekletom društva Male Cvetke, članicam društva Kričanskih mater in članom društva Največjeje Imena.

Prirodna hvala darovalcem venec in rož kakor sledi: Mr. in Mrs. Janko Benkovič, Mr. in Mrs. Dmilat Kajganek, Mrs. Mary Krasevec, Mrs. Mary Tomec, Mr. Stefan Ožaj, Mr. in Mrs. John Slovina, Mr. Peter Strusa iz Buffalo, N. Y.; Mr. in Mrs. Petriček iz Buffalo, N. Y.; Mr. in Mrs. Anthony Malavri iz Buffalo, N. Y. Cvetlice so darovali tudi: vsa župnija sv. Petra, društvo sv. Jožefa, društvo Marije Milosti Polne, društvo Srebrnih Sestric, Brown Studio, General Cigar Co., Machine and Handfloor, Mr. John F. Simonik, Mr. Thomas Neller.

Hvala tudi tistim, ki so darovali za svete maše in ti so: Društvo Male Cvetke, društvo Kričanskih Mater, društvo sv. Alojzija, St. Peter's Basketball League, Catholic Basketball League, družina Louis Bratina, družina Joseph Gerič, družina John Rožman ml., družina John Rožman st., družina Mary Tomec, družina Mary Krasevec, Dr. Martin Kočvar, družina Anna Kočvar, Miss Frances Kočvar, družina Matthew Gustin, družina Frank Gorse, družina Frank Nazaj, družina Anthony Nazaj, Mr. John Gornik, Miss Mary Mavretič, Miss Catherine Dougherty, Mrs. Mary Jacobs, Miss Rebecca Arnold, Mrs. Kathleen Green, Mrs. Barbara Vranik, Mrs. Barbara Klčko, Girls from General Cigar Co. Za molitve so darovali: Dekleta iz Cigar Factory, otroci šole sv. Petra, družina Frank Heltshe iz Columbia, družina Peter in Josip Volk iz Youngstown, O.; družina Peter Strusa in družina Steve Peričak iz Buffalo, N. Y.

Zahvaliti se moramo tudi Mr. John Dečmanu iz Forest City, Pa., ki se je udeležil pogreba in zastopal našo K. S. K. Jednoto, tudi prisrčna hvala tistim našim fare, ki so skrbele in se trudile, ko je bilo pri župnišču mnogo duhovnikov, da so njim postregle in za katero postrežbo so se jim duhovniki lepo zahvalili. Hvala tudi Mr. Thomas Richardsonu za tako krasno urejen pogreb in za vse, kar je on storil za pokojnega našega župnika, ker mu je bil tudi v življenju veliki prijatelj.

Hvala vsem tistim, ki so dali za pogreb brezplačno svoje avtomobile na razpolago, bilo jih je več kakor 170. Hvala lepa našemu cerkvenemu odboru za tako lepi red v cerkvi. Hvala našemu dobro znanemu rojaku Mr. John F. Simoniku za vse njegov trud in skrb pri urejanju avtomobilov, katero delo ja opravil z lepim uspehom, se enkrat mu kličemo hvala! Hvala tudi Steeltonskemu Police Departmentu, kateri je poslal deset policistov, da so delali prostor in red pri taki ogromni množici ljudstva.

Prirodna zahvala vsem župljanom fare sv. Petra in celim steeltonski župniji in tudi hvala in srčnim župnij, ker je svetilo v njih cerkvah, ko je naš pokojni gospod župnik lejal na mrtvaškem odru in za časa pogreba. Hvala vsakemu posamezniku, ki se je udeležil pogreba, da je bil pogreb tako veličasten, ko se je njegovo truplo peljalo od doma do cerkve in za hramen izpitir, katerega so mu naredili solski otroci in farani naše župnije in tudi za župnik, katerega je naredilo Ženska srbsko društvo. Bog vam bodi obilen plačnik vsem, ki ste kaj storili za pokojnega župnika!

Res vemo, da je bilo še več venec darovanih in za sv. maše, žal pa, da ne vemo vseh imena. Prosim torej prav lepo vse, če smo morda koga pozabili, da nam to oprostite. Se enkrat, dragi naši prijatelji, kličemo vsem skupaj iz dna srca: Prirodna vama hvala za vso dobroto in tolažbo. Objubimo vam, da družina Bratina ne bo nikdar pozabila svojih dobrotnikov; naj bo vsem milo Bog obilen plačnik na tem in na onem svetu.

Res žalostni smo nad veliko izgubo našega sina, brata in duhovnika, ampak tudi ponosni in hvalezni smo za vso ganljivost in iskano ljubezen ter spoštovanje do pokojnega župnika. Se enkrat vam kličo družina Bratina: Hvala vsem skupaj! Bog vam plačaj sotoero!

Ti pa, naš dragi in nepozabni sin, brat in duhovni oče, ki si se tako trudil do zadnjega izdihljaja svojega življenja za svoje ovčice, počivaj v miru božjem poleg svojih ljubih in je tako malo Tvojega mašništva na tem svetu ušival. Upamo, da se vsi ljubli in j tako malo Tvojega mašništva na tem svetu ušival. Upamo, da se vsi skupaj veselite v rajski slavi, katere je Bog obljubil njim, ki ga ljubijo. Počivaj v miru božjem! Mi poslušamo v duhu Tvoj glas, ko nas kliče iz ljube jame: Dragi moji, molite zame! R. I. P. — Zaljubljeni ostali:

MRS. MARIJA BRATINA, mati.
LOUIS, JOSEPH, MARTIN, bratje; ANNA, omožena Gerič, MARY, omožena Rožman; ELIZABETH in MAGDALENA, sestre; CATHERINE, sestra.
JOSEF GERIČ, JOHN ROŽMAN, svaki; MARY BRATINA, svakinja.

Steelton, Pa., meseca julija, 1931.

GOZDARJEVI SPOMINI
(Sposni Jca. Kostanjevec.)

"Zagali smo smreke, v rebrji je bilo. Ko je bila največja nažagana in se je jela že nagibati od nas, je kakor bi zrastle iz tal, stal na tisti strani nekoliko oddaljen Trnovčev France. Bil je prej nekam izginil in nismo se brigali zanj, ker smo vedeli, da se takoj vrne. Pa kakor sem rekel, naenkrat je stal kakor bi bil zrastle iz tal in ni se zavedel nevarnosti, zakaj držal se je na smeh in je venomer gledal smreko, ki se je hitreje nagibala. Hotel sem zakričati, toda beseda mi ni hotela iz ust od samega strahu. Oni pa je stal in je gledal ter se smehljaj. Naenkrat je zahreščalo in smreka je padla z vso naglico in silo proti tisti strani. Sedaj je šele odskočil, toda bilo je prepozno. Deblo ga je udarilo z vso silo in padel je skupaj z njim na tla, odkoder se ni več dvignil."

Tačas sem se hipoma spomnil svojih sanj in zabeležilo me je po vsem životu.

Ukazal sem zopet dvigniti nosilnice in stopal sem pred njimi navzdol proti Črni. Grozno mišlilo so me navdajale. Uvidel sem vso veliko nesrečo, ki je tako nenadoma zadela dvojje hiš, a niti od daleč nisem tistega strašnega dne slutil, kakšne posledice bo pozneje rodila ta nesreča ne samo rodbinama, pač pa vsej Črni.

Ko je stari Trnovec izvedel, kaj se je bilo zgodilo, je izprva obstal kakor okamenel. Delala se mu je tema pred očmi in trdo je stikal svojo palico med rokami. Nobene besede ni bilo iz njegovih ust. Odšel je z opletajočimi, negotovimi koraki v svojo sobo in tam se je zaklenil ter ostal ondi sam s seboj do pogreba.

Trnovka pa je padla v hiši pred Križanega, in njeno telo se je stresalo in vilo v neznošni bolesti...

III.

Tiste dni je prišel domov Poljančev Ivan. Dovršil je bil gimnazijo v Gorici in pripravljaj se je, da odide na vseučilišče študirat za profesorja. Ni bila navada, da bi kdo iz Črne študiral, in po vsem, kar sem tam videl in slišal, se mi je zdelo čudno, da je vendar eden iz občine, ki jo je zapustil v ta namen. Toda župnik in učitelj, ki sta bila opazila v svojem učencu nenavaden talent, sta pregovorila Poljanca, da ga je dal v šole. Poljanec se ni nikdar pokesal, sin je študiral z vso vnemo, in njegova izpričevala so kazala leto za letom, kako prav sta imela župnik in učitelj. Mati Poljanka bi bila sicer rada videla, da bi postal sin duhovnik in tudi očetove misli niso bile drugačne od njenih. Toda sin se je bil odločil že ob koncu sedme šole za drugo. Ko se je posvetoval Poljanec o tem z župnikom, mu je ta dejal:

"Pustite mu, naj stori to, za kar se je gotovo vestransko premislil. Resen človek je in nima na sebi one mladeniške lahkomišelnosti, kakršna se je prepogosto nahaja med dijaki. Ni samo duhovniški stan potreben in častivreden, ampak vsak, samo da se prav izpolnjujejo dolžnosti, ki jih nalaga. Kaj pa naj bi bilo lepšega, kakor vzgajati mladino k višji omiki, da ravno po tej omiki pride med narod blagostanje in sreča. V stikah tudi niste, da mu boste lahko pomagali, da dovrši svoje nauke v daljnem vseučiliškem mestu."

Tako so domači težko pričakovali njegov prihod, a nič manj tudi jaz, ki sem bil postal že ta čas iskren prijatelj vse dobre Poljančeve rodbine.

"Dober dan, mati, dober dan, oče in vsi drugi," se je nekega opoldne oglasilo v veži pri Poljančevih, ko so bili ravno odjužinali.

"Jelen, Ivan!" je vzkliknila mati in mu hitela naproti. Za njo je vatal Poljanec in arl na siva z vso ljubeznijo in s ponosom, držeč mu naproti svojo pošano dšmico. Približala sta se oba brata in Anica, brišoča si roke ob beli predpasnik. To vam je bilo pozdravljanje, da so se širila srca in se svetile oči.

"Pa pričakovali smo te šele jutri in zdaj si že tukaj. Zdaj pa res nimam v tem hipu ničesar, da bi ti postregla. Toda čakaj, kmalu se bo kaj dobilo. Zakaj nisi natančno naznanil, kdaj prideš?" je govorila mati in že je stala na pragu ter klicala:

"Put, put, put! — Glej, kam so šle, da ni nobene blizu. — Put, put, put!"

Izza vogla se je pripodila jata kokoši in piščancev, in Poljanka je kmalu izbrala z vajenim očesom največjega in najmastnejšega med njimi ter ga vjela.

"Tako, zdaj pa le zopet pojdite, za enkrat ste odpravile," je dejala ter nesla hudujočega se jelnika na njegovo zadnjo pot.

Kmalu potem je zadišalo po vsej hiši, peklo in cvrlo se je kakor na največji praznik.

Bil sem tistega dne slučajno doma, pisal sem v svoji sobi. Tedaj sem zaslišal korake na stopnicah in kmalu je nekdo potrkal na moja vrata. Vstopila je Anica, vsa zardela v obraz in vesela.

"Ivan je prišel, gospod Jelenkó, brat Ivan. Pojdite doli, ako imate količkaj časa. In zlasti vas želi poznati, to je rekel še posebej. Sam bi prišel že sedaj gori, a ves je še prašen in truden. Pridite!"

"Prav rad, Anica, pridem takoj."

Kmalu potem smo sedeli vsi skupaj v izbi zraven kuhinje in beseda je tekla kakor bi bili že stari znanci. Takoj popoldne sva z Ivanom obiskala župnika in učitelja. Oba sta bila vesela tega obiska in ponosna nanj, župnik nas je pa še posebej povabil z učiteljem skupaj drugi dan na obed.

Od zdaj sva bila z Ivanom skoro vedno skupaj. Dan za dnevom se ni naveličal, da ne bi hodil z menoj po vseh mojih potih, ne menel se za trud in neredno hrano. Spoznal je gozd in ga vzljubil z vso svojo dušo, da mu je bilo pozneje težko slovo, odhajajočemu v tujino. Na teh potih sem pa tudi jaz spoznal, kako obsežno znanje je imel Ivan že tistikrat, kakor je bil sploh že tistikrat resen nad svojo starost. Poleg znanja ga je dičila zlasti ljubezen do svojega naroda in ljubezen do rodne domače grude.

"Ponosen sem," je dejal večkrat, "da sem rojen na Črni. Gorsko selo, daleč od ljudi, a vendar je našla vanj sreča svoj pot. Sreča nam je došla po možeh, ki sta o prvem koraku na te trate razumela svojo nalogo in sta jo tudi vršila in jo še vršita z vso vztrajnostjo in z vso ljubeznijo. Res je sicer, da jima je bila pot pripravljena že po njihju prednikih, vse časti vrednih možeh, toda največ sta storila in še delata sama, dasi to v svoji skromnosti zanikata. Malo je takšnih mož kakor sta župnik in učitelj, to priča delo njihju rok ob vsakem koraku."

Pritrditi sem mu moral, saj sem imel skoro sleherni dan priliko, da sem gledal in videl z občudovanjem uspeh za uspehom.

(Dalje sledi.)

Igrali so nogomet in žoga je odletela daleč, tako da je niso mogli najti. Naslednji dan jo je prinesel fantič v klub. "Pojdi sem," ga je poklical golman, "dam ti zanjo, kolikor si ti moral dati."

Fant se je umaknil za korak ter dejal: "Ne, hvala lepa, jaz sem dal Felbarjevu fantu, ki jo je našel, eno okoli ušes."

NAZNAVILNO IN ZAHVALA

Kakor je bilo že v tem listu priobčeno, je našo družino dne 14. julija zadel hud udarec, da smo na tragičen način za vedno izgubili našega ljubljenega sinčka in bratca

HAROLDA SINKOVEC

ki je bil ustreljen valed neprevidnega ravnanja s puško med igranjem v njegovi nežni starosti štirih let.

Prav lepo se zahvaljujemo vsem, ki so nama v teh žaločnih urah pomagali ter nas tolažili v tej neprilicakovani nesreči. V veliko tolažbo je nam bilo to, ker se je pogreba udeležilo toliko občinstva. Posebna hvala gre tajniku društva Jezus Dobri Pastir, št. 32, Mr. Poljanerju in blaginju Mr. Chacatu, ker sta se toliko trudila, da je bil tako lep pogreb. Hvala tudi številnim članom ter članicam ocačenega društva za udeležbo pri pogrebu, hvala vsem darovalcem vencev in hvala pevskemu sboru za krasne nagrobnice. Pokojnik je bil prvi član mladinskega oddelka društva Jezus Dobri Pastir, št. 32 KSKJ. tako je bil to tudi prvi smrtni slučaj ocačenega oddelka. Ponovna iskrena zahvala vsem skupaj!

Kot angelček tamka v rajski ti slavi sedaj se raduješ v nebeski višavi. Ne nehaj prositi pri Bogu lepo: Da milostno združi nas enkrat v nebo.

Zalujoci ostali:

Joe in Mary Sinkovec, starši. Trije bratje, šest sester.

Cumberland, Wash., 25. julija, 1931.

V SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI DRAGEGA SOPROGA IN LJUBLJENEGA OČETA

Frank Skul-a

ki je nas za vedno zapustil dne 3. avgusta, 1929.

Zalujoci se Te še vedno spominjamo v molitvah in Te priporočamo Tvojemu patronu sv. Francišku, naj prosil v nebesih zate.

V grobu tihem, tam počiva, Drugi nam, le naj Ti gruda truplo njega še trohni, bode lahka, svobodna, mi pa iščemo tolažbe, dosti saj preстал si truda, najti je mogoče ni — bil so blagega srca.

Zalujoci ostali:

Mary Skul, soproga; Sinovi in hčere.

Joliet, Ill., 2. avgusta, 1931.

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI DRAGEGA SOPROGA IN NAŠEGA LJUBEGA, TER NEPOZABNEGA OČETA

Frank Beraus

Rojen leta 1880, umrl dne 23. julija, 1930

Dragi moš, preljubi oče, Spet enkrat odprl očesa, h grobu spet smo sem prišli, v duhu nas za hip poglej! Sože nam rošjo vroče, Naj odprejo se nebesa, truplo kjer Ti še trohni, in od tam nam kaj povej.

Glej, prinesli smo Ti cvetja, Le z besedo mišo, vneta rož duhtečih v pozdrav, srca potolaži nam zalujocih še nad leto, tekem vsakega poletja, kar počivaš tukaj sam.

Svet, veselje nas ne mika, In nato, če Ti mogoče, kar odšel si Ti od nas, nas objemi tukaj vse, To izguba je velika, sopes nas poljubi vroče, rane ne zaceli čas, k sebi nagni na srce!

Z Bogom dragi, mirno spavaj, večno spanje v grobu tem, V raju svetem, tam pa /živaj, radeet nam nemanu vsem!

Zalujoci ostali:

Amalija Beraus, soproga, Marien, hčerka. Milwaukee, Wis., 22. julija, 1931.

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD: 6131 St. Clair Avenue

PODRUŽNICA: 15601 Waterloo Rd.

GLAVNIČNO PREMOZENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOŽENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.

Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljite ga najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

ZA POTOVANJE

Is doplovanja je razvidno, da bo v prihodnjih mesecih odpočivalo v stari kraj precej rojakov, ki so to pomlad in poletje nastojaj pričakovali boljnih časov in dela. Tem bo posebno dobrodošlo znanje cen retur-kart, ki stopi sopot v veljavo s 1. avgustom. Tem, kakor tudi vsem drugim našim potnikom nudimo sedeče najboljšje parnike: 5. avgusta—Berengaria na Cherbourg 8. avgusta—Europa na Bremen 11. avgusta—Cleveland na Hamburg 12. avgusta—Massachusetts na Cherbourg 16. avgusta—Paris na Havre 19. avgusta—Aquitania na Cherbourg 19. avgusta—Laviathan na Cherbourg 21. avgusta—Saturnia na Trst 21. avgusta—Majestic na Cherbourg 22. avgusta—Bremen na Bremen 27. avgusta—New York na Hamburg 28. avgusta—De France na Havre 2. septembra—Skupno potovanje na MAURETANIA. Potnike bo spremljal prav do Ljubljane in Zagreba s. Ekerović od Cunard Linije. Cene retur-kart znižane 2. septembra—Paris na Havre 8. septembra—Valencia na Trst 11. septembra—De France na Havre Za cene in druga pojasnila se obrnite na:

LEO ZAKRAJSEK Midtown Bank of New York 630—6th Ave. New York, N. Y.

ZANIMIV

slovenski dnevnik

imate v svoji hiši, ako zahaja v vašo hišo

'Ameriška Domovina'

ki izhaja dnevno. Prinaša vse svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasne, originalne povesti, članki ter dosti za kolo in za pouk. Naročite se. Naročnina po Ameriki le \$5.00 na celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času v tiskarni "Ameriške Domovine," vam bodo točno in po najbolj smernih cenah postregli. Se priporočamo.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, O.

KOSE

Is najboljšega jarka, s rindom, 24, 25, 26, 30 in 32 polovci gola \$2.00 Best kn. Po \$1.75 Kleplino orodje po \$1.25 in \$1.50 Pralon po 99 in 49 centov Motika . 2.00 Srp . 2.00 Bruzi kamen "Bergamo" . 2.50 Ribehen sa repo z dvema . 1.15 nočema

Poština prost MATH PEZDIR Box 773 City Hall Sta. New York, N. Y.

ŠEST DNI PREKO OCEANA

Mednarodna in najboljša agencija pot na potovanja za ocvrnatih paratikih: Paris.....Aug. 16 Sept. 2 1 A. M. 10 P. M. France.....Aug. 22 Sept. 8 opoldne 5 P. M. Ile de France Aug. 26 Sept. 11 4:00 P. M. 7 P. M.

Mednarodna pot po Franciji. Vredno je v potovanja izhaja v vsem modernejšem oblikah. — Pijala in slava francoska kuhinje. Izbirno stalo vasa.

Vrednajte hitrovanjohi postobitovanih agenta ali

FRENCH LINE

33 Public Square Cleveland, Ohio.

JOSIP KLEPEC, javni notar 1001 Ontario, Des Moines, Lopee 107 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

NEGLEDE KJE ZIVITE, V KANADI ALI ZDRUŽENIH DRŽAVAH

Je varno in pripravno, zato koristno za Vas, ako se poslužujete naše banke za obrestonosno nalaganje in pošiljanje denarja v staro domovino.

Pri nas naloženi zneski prinašajo obresti po 4 procenta. Naša nakazila se izplačujejo na sadnjih poštah naslovljenecv točno v polnih zneskih, kakor so izkazani na izdanih potrdilih. Naslovljenec prejme torej denar doma brez zamude časa, brez nadaljnjih potov in stroškov.

Posebne vrednosti so tudi povratnice, ki so opremljene s podpisom naslovljenecv in žigom sadnjih poštah, katere dostavljamo pošiljateljcem v dokaz pravilnega izplačila.

Enake povratnice so zelo potrebne za posameznike v slučaju nesreče pri delu radi kompenzacije, kakor mnogokrat v raznih slučajih tudi na sodnji v stari domovini.

Sakser State Bank

82 Cortlandt St. NEW YORK, N. Y.

Tel. BARclay 0380

Pred ognjem in tatovi

so naše varnostne škrinjice vedno varne. V njih lahko hranite vse svoje vrednostne papirje, zavarovalne police, zemljiške propise, bonde in sploh vse, kar je vredno hraniti. Iste so vasa vedno dopolnoma med uradnimi urami od 9. dop. do 3. pop. proti mali najemini za \$3 na leto. Ključne hranite vi, tako da brez vasa ključa škrinjice nikdo ne more odpreti.

Tudi so vam na razpolago brezplačne privatne sobice, kjer lahko brez motenja in vmešavanja od strani drugih pregledate svoje papirje ali pa odstranite obrestne kupone na svojih bonjih.

Naši uradniki so vam z veseljem na razpolago pri posvetovanju radi nakupa vrednostnih papirjev, kojih obrestna mera je višja od navadnih vlog in kojih varnost vam ne bo nikdar delala skrbi.

V vseh denarnih zadevah obrnite se z zaupanjem do nas. Naš kapital in rezervni sklad znaša več kot \$769,000.00.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST. :: JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, pred. Chas. G. Pearce, kasir Joseph Dunda, pomoč. kasir

FIRST NATIONAL BANK Established 1857

Ta, 74 let stara banka se vam priporoča, da v nji nalagate in hranite svoj denar.

Najstarejša in največja banka v Jolietu. Skupno premoženje nad \$15,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK IN JOLIET

1. Miss Mary Juntz who won title Miss Sheboygan in recent contest. 2. Miss Ann Falle who placed second.

KSKJ MEMBERS WIN HONORS IN CONTEST

Slovenian Girls Acclaimed Most Popular in Sheboygan Press Contest

By Sheboyganite

At times one vote is sufficient to win a contest, but friends of Mary Juntz wanted to be sure, so they helped her collect a majority of three million votes to name her as victor in the exciting Sheboygan Press popularity contest, which came to a close Saturday evening, July 25, with a broadcast of returns over radio station WHBL of Sheboygan, Wis.

Miss Juntz, a Slovenian young lady and a member of the Queen of May Lodge No. 157 KSKJ, besides being given the title of "Miss Sheboygan," will receive a two weeks' vacation trip to the Bermuda Isles. She will leave Aug. 3 with eleven contestants from leading Wisconsin cities, who will be her competitors in the contest to determine the titleholder "Miss Wisconsin—Queen of the Bermudas."

It seems as if the Slovenes carried the day, for Ann Falle, another Slovenian lass, was awarded second place honors in the contest. Miss Falle, a KSKJ member, will also receive the two weeks' vacation trip to Bermuda.

The young ladies will set sail for Chicago in company with Wisconsin vacationists on the cruising liner Veendam and will return on the Franconia. The winners will be afforded the best of luxuries, hotels, sightseeing tours, private swimming pools, lovely gardens, splendid ball rooms, in all, the best of everything.

The sightseeing tours will include a drive by carriage to Tucker's Town, visiting the famous mid-ocean club and golf course. Return will be by the North Road via Harrington Sound; a visit to the Crystal caves, a boat trip to Castle bathing beach; trip to city of Hamilton; a tour of the quaint old town of St. George, with its old houses and crooked sixteenth century streets, the old parish church of St. Peter's, Old Globe Hotel, Convict Bay and public gardens. The trip will also include a visit to the sea gardens, viewed through glass-bottom boats.

The visitors will be afforded privileges to all favorite sports. Golfing, tennis, boating, aquaplaning, deep sea fishing and bathing will be at their disposal.

Bermuda is noted for its variety of palm trees and its multicolored foliage and flowers. It is a veritable paradise. Coral Islands, the water-like melted, foaming pearls, incredibly clear and buoyant; and sand so fine it matches the softness of Italian talcum. All this is evident in nature's paradise islands.

Miss Sheboygan will truly travel as only a queen with all the beauties and splendor of a

MISS SHEBOYGAN

Personals

Waukegan, Ill.: After a short visit to the East, Joseph Zorc is finally lodged at home and on earth again. One thing that Joe learned about Cleveland is that it's a grand old town, with a large number of big-hearted and sociable people that will go a long way to do a visitor a favor.

Miss Mary Cheshareck of Morris, Ill., is spending her vacation at Waukegan. She is staying at the home of Mrs. Katherine Kolens.

Sheboygan, Wis.: Miss Gertrude Kaker and friend, J. P., visited in Milwaukee over the week-end.

The Misses Mary Winkler, Frances Koren and Rudolph Majerle of Milwaukee were among the visitors of Knights and Ladies of Baraga at the Booster Club dance July 25.

Mr. and Mrs. Joseph Beyer and family of Milwaukee were Sunday guests of Mrs. Theresa Zagozen, July 26.

Miss Julia Kaker reports a wonderful time during her stay in Madison, where she is attending the summer course.

A cottage party was recently enjoyed by a group of young people, at which "Sally" or Al Repenshek, Max Repenshek and "Stubs" were hosts. Games and victrola music were enjoyed and a great time was had by all present.

It is a good thing to be rich and a good thing to be strong, but it is a better thing to be loved of many friends—Euripides.

vacationist at her disposal. Much hope has been expressed that Miss Sheboygan would return as Miss Wisconsin. Her many friends and relatives are happy to bestow the great honor on Miss Juntz and her appreciation is extended in return. Miss Juntz is employed at the Roenitz Drug Co. She possesses a charming personality and is popular with the younger set, being a member of SS. Cyril and Methodius Church.

Miss Falle is employed as bookkeeper at Stern's Credit Store. She is a member of the SS. Cyril and Methodius Booster Club and is an active member of the Dramatic Club, having taken part in a number of Slovenian plays.

The contest, staged between June 29 and July 25, netted a return of nearly 18 million votes. The votes were obtained through purchases at the stores, 100 votes being given with every \$1 cash purchase or payment on accounts. Twelve other contestants were given prizes or money awards.

The contest was a huge success and now Sheboyganites are hoping that Miss Sheboygan will return as Miss Wisconsin.

OUR PAGE

1117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Waukegan Trips Joliet at Picnic

St. Joes Have Chance for League Honors

St. Joseph's Lodge No. 53 KSKJ of Waukegan, Ill., had its annual picnic at Mozinga Park on July 26 and was a great success. The officers of the lodge were well pleased with the support given the affair by its members. One of the scheduled games of the Midwest KSKJ Baseball League was played at this picnic between the Joliet and Waukegan teams. The Waukegan boys came out with flying colors by a score of 5 to 4. This victory places the Waukegan team in the running for the Midwest title, as they now have three wins and one loss to date.

BENEFIT PICNIC HUGE SUCCESS

The picnic which was given Sunday, July 26, by the KSKJ societies, Kraljica Majnika No. 157 and SS. Cyril and Methodius Lodge for the orphans proved to be quite successful. A thrilling baseball game between the Boosters under the management of "Lanky" Lou Francis and the Northwesterns proved to be quite an exciting feature.

Knute Rockne Knew Value of Insurance Protection

Following a number of conflicting newspaper reports about life insurance carried by Knute Rockne, famous football mentor killed in an airplane accident recently, the Research and Review reports on an investigation conducted for information of its subscribers:

A total of \$148,000 of insurance was reported carried by Mr. Rockne, \$50,000 of which was reported in favor of Notre Dame University, the remainder being for the benefit of his family and providing lump sum payments of \$3,000 to each of his four children, with a large block under interest option to his family. How the proceeds would be actually handled was not disclosed.

Mr. Rockne was said to carry considerable other insurance not disclosed by the investigation and only \$5,000 of a total of \$25,000 issued with double indemnity carried a provision that might be operative under the circumstances of death.

Information subsequently received that Mr. Rockne carried almost \$300,000 of life insurance, with nearly \$75,000 payable to Notre Dame.

THANK YOU!

May I take this opportunity of congratulating Miss Mary Juntz as "Miss Sheboygan."

I also wish to take this opportunity of expressing my sincere thanks to my relatives, to the many friends and to the members of Queen of May Society No. 157, who helped me so willingly in the Sheboygan Popularity Contest which just closed.

It is indeed an honor to be the second winner in this contest, of which I received the award of a two weeks' vacation—free trip to Bermuda Islands.

May I thank you all once again for your great efforts in helping me to secure such a large number of votes.

Miss Ann Falle, Sheboygan, Wis.

ASKS PITT K. S. K. J. MEMBERS TO JOIN BOOSTER CLUB

SHOW PLENTY ACTION

Next Regular Meeting Aug. 6 Will Discuss Plans for Proposed Minstrel Show

By F. J. Sumic

Pittsburgh, Pa.—The author of the last publication of the Pittsburgh Booster Club wishes to make it clear to the members of this club that the next meeting to be held Aug. 6 will be a regular one. It seemed as though the meeting was announced to be only for those who wish to participate in the minstrel show, while the real intention is to have that meeting as the regular monthly meeting for August. The club can't afford to notify members by mail, and since we have so many active we feel that they will make it a point to attend the meetings.

Those smiling girls from Etna, we are certain, are doing their utmost to keep that side of the river well represented. The jolly girls from the Ninth Ward are doing their darndest, and, of course, we 57th Streeters can't but do our best. Yet there is that large gap in the lower end of the Ninth Ward and from the suburb Millvale that must be investigated and brought before light.

At the last meeting of St. Michael's Lodge we received recognition and full support of that large lodge, but as yet its younger members have not responded. We wish to announce to every English-speaking member of St. Michael's Lodge that his lodge has permitted him or her to enter the ranks of the Pittsburgh Booster Club, and we expect every earnest member of this lodge and those enthusiastic members of other lodges who already have responded or have not, responded to the roll call to come to the Slovenian Auditorium Aug. 6, 7:30 p. m. sharp. A very entertaining program will precede the business session.

If the Pittsburgh KSKJ English-speaking members have been accused of being dead and asleep before, but now we have shown and proved ourselves to be just the opposite. Yet we must complain with much regret that there are truly some sleepers in Pittsburgh that take no interest in the KSKJ Booster Club. If a person is sleeping, it is best to let him awake when he will, but it is high time that awaking was prolonged and that sleeping eyes are turned into wideawake ones. So let's have everyone in Pittsburgh who reads this column make it his or her point to attend the meeting on Aug. 6. It is hardly worth the while of our organization to coax and beg members to file in our ranks, for such members would only prove later a drag and inconvenience to the club. We don't want slackers, we want you, reader of this column, to join in with us.

It doesn't cost you anything and it means the world to you. The extensive program which we purpose to follow through is enough to make anyone curious. Come with ideas concerning the coming minstrel show.

SEND IT IN!

If it's worth happening, it's worth reading about. If it's worth reading, it's worth Our Page ink. Send it in!

St. Joes Set for Two Fast Games

Return Game With Sheboygan Scheduled

Sunday, Aug. 9, will find the Waukegan boys at Joliet playing off the final game of the league with the Jolieters. On Sunday, Aug. 16, the Sheboyganites will swoop down upon the town to tangle with the local outfit. Of course, this game will be a hard fought battle, for the Sheboygan outfit has won the first on their grounds and will be out to repeat if the Waukegan boys let up on their speed.

BOOSTERS STAGE SNAPPY HOP

The C. and M. Booster Club of Sheboygan, Wis., sponsored a dance Saturday evening, July 25, at the Standard Hall. Joe Zagozen, the young piano accordionist, furnished the snappy dance music, and the affair proved to be a success. The Sheboyganites were happy to see some of the Knights and Ladies of Baraga from Milwaukee. The president, John Stubler, tried his best to make the affair a success and his efforts were not in vain.

ATHLETIC HEAD SEEKS CO-OPERATION FROM EASTERNERS

Pittsburgh, Pa.—The chairman of the KSKJ Athletic Board for Pennsylvania and points east wishes to be in touch with every lodge in this district, Pennsylvania and points east. He invites openly every member in this territory who has any idea of the athletic standing and athletic possibilities in his or her lodge to communicate all such data to the undersigned.

When the athletic chairman goes to the athletic convention in Joliet, Ill., soon, wouldn't it be a good sign for us living in the eastern section of the country that we are just as wholesomely interested in the propagation of the KSKJ as those in other parts of the nation. Pennsylvania was always the hotbed for KSKJ zeal, and let's have it proven at that meeting in Joliet.

The chairman feels, as his duty leads him in the athletic line, that he must not stop there, but must also throw his attention into the social field for the benefit of his brothers and sisters. He has in mind a scheme through which he intends to bind all the English-speaking members in his territory so that there will be a unison in this part of the country, such as will show to the KSKJ realm its superiority as it portrayed in the last convention.

Again I appeal to every member of the KSKJ in Pennsylvania and points east, to submit his or her ideas concerning the situation in their respective districts and possibilities both socially and athletically to the athletic chairman of this district. Write to Mr. F. J. Sumic, 222 — 57th St., Pittsburgh, Pa.

Boosters Take Edge

The Boosters of Sheboygan again won a baseball game at Greendale Sunday afternoon. Blond "Swede" Lutz performed marvelously at pitching the Boosters nosed out a score of 7 to 6 in their favor against the Northwesterns. Good fielding and batting were displayed on the part of the players of both sides.

PORTIUNCULA

By D. L.

It was in the time of St. Francis of Assisi. One of the brothers whom Francis dearly loved had a wonderful vision. He saw how a large crowd of people instantly became blind, and, as blind men, gathered in the small chapel of Mary of the Angels, or as commonly called the Portiuncula, near Assisi. All were elevating their faces and hands toward heaven and crying aloud to God and His Mother to return them their sight. Suddenly the little chapel was filled with a strange brightness, which opened the eyes of the blind and saturated their hearts with the sweet hope of salvation. Thus relates the legend.

This month we, too, shall stand before Mary of the Angels, within her Portiuncula, and shall cry out and beseech that the Almighty One return our spiritual sight, that He enlighten the eyes of our souls. And, truly, the Portiuncula is the brilliant star which shines in the darkness of our sinfulness.

What is the "Portiuncula"? It is neither a sister nor a cousin of St. Francis. The mention of Portiuncula brings to our minds a two-fold object, namely, the Portiuncula chapel and the Portiuncula indulgence.

The old, small Portiuncula chapel is situated a half-hour's walk from the city of Assisi, the birthplace of Francis. It was built in the fourth century by four anchorites who had come from the Holy Land, bringing with them holy relics from the Blessed Virgin's grave. It was, therefore, very appropriate that the chapel was dedicated to the Mother of God. Above the simple altar there hung an old painting of the Assumption. And since the picture represented the Lady surrounded by numerous angels, the people began to call this chapel: Our dear Mistress of the Angels, or Mary of the Angels.

The chapel is eight meters long and four meters wide. But portentous is this, that St. Benedict—the Benedictines had charge of this chapel until the year 576—had built in this small, holy house, two large doors, which are almost two and one-half meters wide. Such wide doors were not even seen in the largest churches of that period. But St. Benedict must have had a vision in which he saw the innumerable crowds that would begin, some five hundred years later, to pass through these doors, to enrich themselves with the graces of the Portiuncula Indulgence. The name Portiuncula originated with the Benedictines, for it means, a small plot of ground.

A short time before the birth of Francis, this celebrated chapel became so demolished that the Benedictines were forced to forsake it. Yet the people never lost their hope in Mary of the Angels.

One day there came to the forsaken chapel a noble lady—so the legend reads—who knelt before the altar of the beloved Mary of the Angels and asked, with tears trickling down her wrinkled cheeks, that she might become a mother. The noble lady had lived happily in the state of matrimony for seven years, but the All-wise God had not presented her with that which we call the sun of matrimony—a child. And that she might yet be a mother she had hopefully turned to the Most Blessed Virgin. It was in this chapel that her prayer was heard and a son was born to her—Francis, who later rebuilt this same church and chose it as the cradle of his Order—the Benedictines having gladly and freely given Francis possession

of this sacred temple which after the death of Francis became very renowned.

"Here in the Portiuncula chapel," says St. Bonaventure, "Francis started his work which was blessed by God; here he ever continued it and here he received the crown of his saintly life; blessed, thrice blessed death." From this house of God there went forth many great apostolic men, Franciscan martyrs, bishops, cardinals, popes, numerous doctors and famed teachers in the higher schools, and who still live in their works. At Mary of the Angels, in the lovable Portiuncula, these great friars received wisdom, it was here they sipped the sweet milk of learning from her who is the "Seat of Wisdom." It was here, from beneath the mantle of Mary, that the first friars minor went happily on their missions, and whithersoever they came spoke of the Portiuncula and of the heavenly beauty of Mary of the Angels. And everyone listened gladly to their words. The people were amazed and openly lauded this lovable chapel, this rich fountain of spiritual life.

But this was, as yet, only a shade of that honor which this sacred house of God was to receive. With the leadership of Francis and with the help of our Redeemer, the small, simple chapel of Mary of the Angels arose to be one of the most renowned temples of God in the world—an immeasurable spring of heavenly graces.

It was in the month of July, 1216, Francis had remained the entire night sunk in deep prayer before the picture of the Queen in the Portiuncula. In this long conversation with his God he also thought of the poor sinners. The thought of their sad state filled the heart of Francis with great sorrow. He confessed to his God that he also had once been in that state, but His merciful goodness had saved him from misfortune. With burning love he besought His infinite goodness to have mercy on his sinful brethren and turn them from the path of wickedness. And what did our Lord, whose one desire is the salvation of all souls, answer to the request of Francis? With the escort of His Mother and innumerable angels He appeared to Francis and replied: "Francis, I know thee, that you are poor, that you and your brethren strive in particular for the salvation of souls. I wish to reward thy work. Ask, therefore, for thyself and thy brethren as well as for the glorification of My name, whatsoever grace thou wishest and I will not refuse thee."

"O Lord," answered Francis, "though I am but dust and ashes, the greatest sinner in the world, yet I venture in all my weakness to ask of Thee, that Thou give to the human race this grace: Grant a plenary indulgence to every one from all sins and punishments, if they visit this church, confess their sins and are truly sorry for them." Then Francis turned to the Blessed Virgin and said: "And Thou, O Immaculate Queen, Protector of mankind, I beseech that Thou intercede with Thy most powerful words my request to Thy holy Son." And where the Mother asks the Son cannot refuse. The Savior gazed with compassionate eyes upon Francis and said: "This, for which you ask, Francis, is a very great request; but you are worthy of even greater graces. Let it be as you wish. Go, therefore, to My representative, Pope Honorius, and he will approve this indulgence." And the very next day Francis

(Continued on page 8)

BEWARE POISON PEN!
By Brooklyn Knight

A certain father, who was a complete unbeliever, had his children educated in Catholic institutions. A friend spoke to him about this strange method of his. The unbeliever, who was a man of education, replied: "I know only too well what a hell upon earth infidelity is, and I am not so unnatural a parent as to allow my dear children to share my fate."

Thus can unbelief be termed a hell! Listen to this, my dear readers, and note it well: This unbelief, which is a hell in itself and leads to hell, is the fatal poison in modern society, and this poison is presented under all sorts of different forms, especially in two; namely, in speech and in writing.

Too often are people to be found at the present day who rail against religious and know nothing of Christianity except the fact that they were baptized. I wish that these corrupt persons would keep to themselves the poison of unbelief which they have swallowed. However, they are not content to do this, but rush about like mad dogs, and poison others with their bites. What is most to be lamented is that even the plain people in our country districts are not spared.

If they cannot smuggle their poison, contained as it is in bad newspapers, periodicals and pamphlets into every household, because some pious and careful father of a family refuses to admit it beneath his roof, they scatter it on the public highway, in saloons, workshops and manufactories by means of their irreligious conversation. Some individual, perhaps, who when a child received but scant religious instruction, goes far away from home and begins to imbibe the poison of unbelief by reading anti-Christ books and listening to unorthodox teaching. He has especially noticed certain catch-words and forcible phrases, and these he repeats whenever he finds himself in the company of others. The well instructed Christian blushes at the folly of it all, but the ignorant take the scandal and allow themselves to be led away, while Holy Mother the Church sighs daily over these deceivers and deceived. May you never be counted among their number.

Good books are not only our friends; they are also our best teachers. But bad books are a curse and do a world of harm. Evil men, evil lives, evil examples spread a moral pestilence openly and powerfully; but nothing spreads falsehood and evil more surely and deeply than a bad book.

Now, my dear readers, let me ask: Are we Catholics fully alive to the very grave dangers that beset us from the literature of all kinds that is being daily and hourly issued in such enormous quantities by the publishing houses of the world?

I sincerely hope not. But let us young American Catholics, as well as the old, refrain from these poisonous conversations, speeches and literatures. Let us perform our religious duties, receive the Sacraments regularly, and thereby we'll be strong spiritually, ever ready to stand up against anybody and everybody that approaches us with the rot and filth against Christianity.

Her Preference
"Gert, do you care for Carmen?"

"Well, yes, but I believe I like firemen better."

Whoso loveth instruction loveth knowledge; but he that loveth reproof is brutish.—Proverbs of Solomon.

RUBBING ELBOWS
By May H. True

Thermometer mercury is still way up in Cleveland. A cobbler along St. Clair moved tools out in street under tree to escape heat. Glaslo office sent the mercury up to 101. Cleveland laundries reveal that men wear pajama coats only to escape nocturnal heat. Met a man who always has cigar in mouth, but doesn't smoke it. The next cigaret ad will read, "Have you that bottom-of-a-bird-cage mouth?" Valid excuse for murder. A sap hand-how-are-you-ing on a brand-new coat of sunburn. Bakers at convention vote for square pies. Raper of Press comments a good idea that they should stop using cement, pebbles, etc., as filler. We wonder, with a four-cornered pie, will etiquette tell which corner to start. Anyhow, they can't change the shape of potica. Tell us they that fairy tales are for kids. but they show us Cinderella movies. If movies are a cross section of American life, we must all be gangsters, journalists and gintotters. World's masterpiece photo hit print of Cleveland. Coolidge in rainy weather attire riding a hay-rake. Which leads to wonder of what the 1932 political aspirants will ride now that the farmers aren't taking the hay in. Suggestion: tandem bikes, since they work together. What happened to all the marathon swim meets? Maybe Wrigley was just "xperimenting". Carniola Club of South Chicago had a Shakespearean picnic. "To be or not to be" thought they would have a sweet time by pitching tent next to beehives. Martha Sebohar, Ed Kompare and Anton Schmidt must have sung that tune titled: "I'm Your Honey". The bees had a swell time. Can you imagine La Sallita's typewriter breaking down while pounding out news for Our Page? It not only may be true, but it is true. Angie Urbanch and Aggie Bildhauer can sleep together without kicking each other. Rose Urbanch and Albina Bregach both enjoyed vacations in Joliet.

The Power of Friendship
You surrender a dear friend at the call of death, and out of his grave the real power of friendship rises stronger and more eternal in your life.—Phillips Brooks.

Pride never listens to the voice of reason, nature, or religion.—Napoleon.

The future belongs to him who knows how to wait.—Russian proverb.

Lie down with the dogs, and you will get up with the fleas.—Russian proverb.

He is scant of news that speaks ill of his mother.—Irish proverb.

Silence is the best course for any man to adopt who mistrusts himself.—La Rochefoucauld.

It is not sufficient to have great qualities; we must be able to make proper use of them.—La Rochefoucauld.

Nature has perfected herself by an eternity of practice.—Thoreau.

My son, keep thy father's commandment, and forsake not the law of thy mother. For the commandment is a lamp; and the law is light; and the reproofs of instruction are the way of life.—Proverbs of Solomon.

LETTERS TO EDITOR

Editor Our Page: In your issue of the week of July 13 you published a letter from an interested fan who wanted information about the Athletic Board.

For his and many others' information I am sorry to say that we have not as yet completed the board. The delay may be due to dissatisfaction or lack of co-operation. Selection of members to the board was left to the individual states and the returns are not coming in fast enough. Just last week I received the name of the Minnesota board member, and at present am waiting for three more members. I have nothing to do with selecting or appointing.

But that does not stop sports in Illinois. We are going on just the same. Since the sport fund will not be able to back or finance the entire sports, I hope some of them don't wait for the KSKJ fund to purchase their baseball suits or paraphernalia. If they do, they will never get to play. If they are interested in the KSKJ, they won't even worry about the fund. It will take care of itself if they show any interest.

The following comprise the athletic board at present:
John Churnovich, chairman, 904 N. Hickory St., Joliet, Ill.
Anton Grdina Jr., E. 63d St. and St. Clair Ave., Cleveland, O.
F. J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.
John J. Kordish, Chisholm, Minn.

Pauline Treven, Waukegan, Ill. (uncertain).

The above is as far as we have progressed and we are waiting for Milwaukee, Wis., and Chicago, Ill., who are supposed to name female representatives, but are dissatisfied. So you see, we can't please everybody. Someone must be overlooked.

Fraternally,
John Churnovich,
Chairman KSKJ Athletic Board.

WAUKEGAN PARISH SETS PICNIC DATE

The annual picnic of the Mother of God Parish will be held at Mozinga Park on Sunday, Aug. 16. The Rev. M. J. Butala and church committee are planning on making this affair a big success.

SHAMPOO AND SINGE
By GEE DEE

What has gone before: Rejected by censors. Who cares for a bad taste, anyhow?

I packed my toothpaste and incidentals and was all set to rush to the rail to see if the liner would pass anything like the Statue of Liberty. I hurried to the deck and there was land—incidentally dry, but not in the sense of the U. S. A. A few maneuvers and the float was docked, gangplank lowered and there I was waiting for Ansie to introduce Daddy Coldcash.

Suddenly someone nudged my elbow and there was Ansie with Daddy to her right. Gray-haired, short and eyes that must have been strained by ticker tape. I was tickled to shake his hand, but you can believe that I felt like a flat glass of beer when she ups with "Meet my husband." That's just what it was—like a headache.

Well, "sobrat" was with me and we were bent on getting to Ljubljana. We hopped into a plane at Cherbourg and off we were. Lots of swell mountains and lakes around that part of the globe. We finally reached Ljubja-

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:
1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacing.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Saturday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be returned.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NOTICE
Members of St. Joseph's Society No. 53, Waukegan, Ill.

At the next monthly meeting of our lodge, which is to be held Sunday, Aug. 9, at 9:30 a. m. we will have a very important matter to discuss in regard to the Centralized Sick Benefit Division. As this subject is a matter of great importance to the lodge, it would be very advisable that we have every member present, especially the younger men of our group. Every member should attend and give his opinion of the present method of sick benefit payments. In order that we reach a fair decision, we must have the co-operation of every member. Be present and work for the good of our organization.

Fraternally yours,
Joseph Zorc,
Secretary

BIRDS ARE TREE PLANTERS

When driving along country roads, says an observer in the United States Department of Agriculture, one often notices trees at irregular distances along the roadsides, although the fields may be clear and well cultivated. This member of the Bureau of Biological Survey says that farmers sometimes plant trees for wind-breaks, for posts, or for fruit production. Sometimes a man clearing a field will leave trees at the border line. But these explanations do not take into account the important work the birds do in planting the trees in line. Many of these roadside trees grow from seeds transported by birds who roost on fence posts and wires.

Some trees bear pulpy fruits, which the birds pick and carry for a distance before eating the fruit and discarding the seeds. Sour gum, hackberry, mulberry, black cherry, sweet cherry,

OGLESBY SLOVENE DROPS DEAD

Mrs. Andrew Senica, 38, 318 E. First St., Oglesby, Ill., died suddenly Thursday, July 23, at the home of her brother-in-law, Joseph Senica, 324 E. Second St., while visiting there.

A verdict of death due to heart disease was returned by the coroner's jury at an inquest conducted by Coroner L. D. Howe of Streator at the Ptak Funeral Home in Peru.

The woman and members of the Senica family were sitting in the yard talking when she fell from her chair, apparently suffering a heart attack. Dr. H. C. Beadles was called, but Mrs. Senica was dead when he arrived.

Mrs. Senica was born in Jugoslavia in 1893 and came to Oglesby 22 years ago.

Surviving are her husband and six children: Andrew, Joseph, William, Victoria, Mary and Olga, all at home; her mother and one sister of Jugoslavia and three other sisters, Mrs. Hubert Dular of La Salle, Mrs. John Pohar of Oglesby and Mrs. Mary Hrovat of Oregon City, Ore.

The funeral was held Sunday, July 29, at 2 p. m. from the family home to St. Roch's Church, La Salle. Burial was made in St. Vincent's Cemetery.

Death Calls

Mr. Martin Juricic of Joliet, Ill., was called to the world beyond on Thursday, July 30. He had been ill for over a year and at the time of his death was 61 years of age. He was a member of the KSKJ.

Dies Suddenly

John M. Radovic Jr., 30, died suddenly Aug. 1. He resided with his parents at 4052 Franklin Rd. N. S., Pittsburgh, Pa. He was the son of Mr. J. Radovic, fashionable tailor in the Me-Cance Building.

black tartarian, juniper, dogwood and viburnums, shadbush, and cucumber tree are some of the varieties planted by birds. Not many of these are of much value as forest trees, but some of the seed-storing birds, such as red-headed woodpeckers, blue jays, nuthatches, and titmice, collect seed from such valuable timber species as pines, hickories, oaks, and chestnuts. Sometimes they drop seeds while carrying them to their hoards.

PORTIUNCULA

(Continued from Page 7)
cis set forth on his journey to the Pope. His was no simple task. At this time the Church was wont to rarely concede even partial indulgences and these only on special occasions and at particular places, as for example, the consecration of some famed church or basilica. A plenary indulgence was granted at that time only when there arose some Catholic war. St. Mary's was neither a regular church nor a basilica, but just a simple chapel. And when Francis stated that he was not asking this indulgence in his name, but in the name of the Lord, that God had sent him to the Pope, the latter finally yielded to the request. "I grant you this indulgence," he said. "and it is my desire that it remain for all time. But it must be gotten from the evening of the first day to the evening of the second day." Francis, overjoyed at the result, bowed profoundly and wished to leave without further sanction, as he showed in his words, "The word of the representative of God is sufficient. This indulgence was made by God, and He will see that it is spread throughout the universe. I need no further guarantee than Christ, no other command than that of Mary, no other witness than the angels." With these words Francis took his leave.

It but remained to fix the day on which this rich grace could be received. Close was the feast of St. Peter's Chains, the 1st of August. And as St. Peter was freed from chains on that day, so should also the sinners on this day obtain freedom from all chains and withes of sin.

John M. Radovic Jr., 30, died suddenly Aug. 1. He resided with his parents at 4052 Franklin Rd. N. S., Pittsburgh, Pa. He was the son of Mr. J. Radovic, fashionable tailor in the Me-Cance Building.

Therefore he also asked of the Pope that permission be given to bless the chapel. The ceremony took place on Aug. 2. On this day there were present seven bishops and the entire family of Francis. Inspired from above, the friars sang at the solemn ceremony as once did Israel at the blessing of the temple of Jerusalem: All honor to God, who is All-Goodness and His mercy infinite.

TOO MUCH POTICA
By La Sallita

Mr. and Mrs. Guy Romeo had been married for about two months. Both had been blissfully happy after their marriage and no flaw had arisen to mar their happy married state.

Mrs. Romeo was the former Helene O'Tica, the daughter of the famous Professor P. O'Tica, and Guy Romeo considered himself a lucky "Guy" indeed to catch so great a prize. He figured that the daughter of Prof. P. O'Tica must assuredly know how to make and be an expert at baking that famous Slovenian "potica." That was why he rushed the lovely frail slip of a girl that he met at the KSKJ bowling tournament.

It was a beautiful sunshiny day in June that the young couple returned from a honeymoon trip to Bermuda—most likely forced to return because of the effusive odor of the Bermuda "ebule." From Cleveland they motored to Chicago, where they were to reside, that being the place of Guy Romeo's occupation. After selecting a cute little apartment they settled down and began to live a normal life.

Mrs. Guy Romeo never did any cooking before and to cook and prepare her husband's meals were to be a trial for her.

"If every day was a honeymoon, everything would be hotsy-totsy," wailed the poor, distracted wife after several unfruitful attempts at trying to fry an egg without burning it. "What shall I make Guy for this meal?" She laid her head down on the table and began to think deeply.

"I have it," she said audibly. "I'll make a potica. Guy will have to be satisfied with potica." She set about and after having all her cooking utensils on the table she began mixing the concoction. Everything seemed to be all right and the finished product was fine to look at, it being only a matter of taste now. After putting a few decorations on the potica to make a better looking appearance, she set it aside to await Guy's arrival.

After primping up and getting into a fresh gown she sat on the front porch awaiting her husband's return. She was proud of her potica and she knew that Guy would be proud of her. She spied him a block down the avenue and ran off to meet him.

"Oh, Guy!" she said after giving him a great big hug. "Come on, and see what I made for your supper—a swell, big potica."

"Lovey Dovey," exulted Guy. "You don't mean it—a real Slovenian potica? I'm proud of my little wife."

Both entered the house and Helene brought out the prize and began to cut huge slices from it. Guy could hardly wait until his teeth could sink into that Slovenian potica. And a very fine potica it was at that. Guy never forgot his first delicious potica and forgave his little wife for running up a grocery bill in an endeavor to fry an egg without burning it.

Moral: You may not be able to fry an egg, but you can make potica if you are a Slovene.

this indulgence can be received in all Franciscan churches. Besides other conditions, there is one main one—the visit to a religious church. An indulgence is also received as often as a church is visited. According to the latest conditions, one must say six Our Fathers and six Hail Marys at east visit. The indulgence can also be offered up for the poor souls in purgatory. Let not these rich fountains of grace go past us!